Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

18 päivänä syyskuuta 2012 *

Polkumyynti — Kiinasta peräisin olevien silityslautojen tuonti — Menettelyn aloittaminen vain yhtä yritystä vastaan — Markkinataloudessa toimivan yrityksen asema — Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa säädetty kolmen kuukauden määräaika — Todistustaakka — Vahingon määrittely

Asiassa T-156/11,

Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd, kotipaikka Canton (Kiina), edustajinaan asianajajat V. Akritidis ja Y. Melin,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään B. Driessen, avustajinaan solicitor B. O'Connor ja asianajaja S. Gubel,

vastaajana,

jota tukevat

Euroopan komissio, asiamiehinään S. Thomas ja H. van Vliet,

sekä

Vale Mill (Rochdale) Ltd, kotipaikka Rochdale (Yhdistynyt kuningaskunta),

Colombo New Scal SpA, kotipaikka Rovagnate (Italia),

edustajinaan asianajaja G. Berrisch ja barrister N. Chesaites,

väliintulijoina,

jossa vaaditaan kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd:n tuottamien silityslautojen tuonnissa 20.12.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1243/2010 (EUVL L 338, s. 22),

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Truchot sekä tuomarit M. E. Martins Ribeiro (esittelevä tuomari) ja A. Popescu,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kristensen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 2.5.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

WTO:n oikeus

1 Tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen (GATT) VI artiklan 1 kohdassa määrätään, että ”sopimuspuolet myöntävät, että polkumyynti, jonka avulla jonkin maan tuotteita tuodaan kaupaksi johonkin toiseen maahan alle tuotteiden normaaliarvon, on tuomittavaa, jos se tuottaa tai uhkaa tuottaa oleellista vahinkoa sopimuspuolen alueella jo olemassa olevalle tuotantoalalle tai oleellisesti hidastaa jonkin kotimaisen tuotantoalan perustamista”.

2 GATT-sopimuksen VI artiklan soveltamista koskeva sopimus (EYVL 1994, L 336, s. 103, jäljempänä polkumyyntisopimus) sisältyy Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 1) liitteeseen 1 A.

3 Polkumyyntisopimuksen 1 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Polkumyyntiä ehkäiseviä toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan [GATT-sopimuksen] VI artiklassa määrättyjen olosuhteiden vallitessa ja tutkimusten perusteella, jotka on pantu vireille ja suoritettu tämän sopimuksen määräysten mukaisesti. – –”

4 Polkumyyntisopimuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan ”[GATT-sopimuksen] VI artiklan tarkoittamassa mielessä on vahingon toteamisen perustuttava selkeään näyttöön ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu sekä a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksesta vastaavien tuotteiden hintoihin kotimaan markkinoilla, että b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista tällaisten tuotteiden kotimaisiin valmistajiin”.

5 Polkumyyntisopimuksen 3 artiklan 4 kohdassa määrätään, että ”tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin haittavaikutuksia asianomaiseen kotimaan tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat tuotannonalan tilaan, kuten myynnin todellinen ja mahdollinen supistuminen, voitto, tuotanto, markkinaosuus, tuottavuus, investointien kannattavuus tai kapasiteetin käyttöaste, kotimarkkinahintoihin vaikuttavat tekijät, polkumyyntimarginaalin suuruus, todelliset ja mahdolliset kielteiset vaikutukset rahavirtoihin, varastoihin, työllisyyteen, palkkoihin, kasvuun, pääoman saantiin tai investointien tekemiseen. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva”.

6 Polkumyyntisopimuksen 5 artiklan 2 kohta kuuluu seuraavasti:

”Edellä 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön on sisällettävä todistusaineistoa a) polkumyynnistä, b) tämän sopimuksenmukaisesti tulkitusta [GATT-sopimuksen] VI artiklan tarkoittamasta vahingosta ja c) polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä. – – Pyynnön on sisällettävä sellaista tietoa, joka on kohtuudella pyynnön tekijän saatavilla seuraavista seikoista:

– –

ii) täydellinen kuvaus väitetyn polkumyynnin alaisesta tuotteesta, kyseisen alkuperä- tai viejämaan nimi tai alkuperä- tai viejämaiden nimet, jokaisen tiedetyn viejän tai ulkomaisen valmistajan henkilöllisyys ja luettelo tiedetyistä henkilöistä, jotka tuovat kyseistä tuotetta;

– –”

7 Polkumyyntisopimuksen 5 artiklan 8 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Edellä 1 kohdassa tarkoitettu pyyntö on hylättävä ja tutkimus keskeytettävä heti, kun asianomaiset viranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, ettei polkumyynnistä tai vahingosta ole olemassa riittävää todistusaineistoa, joka oikeuttaisi jatkamaan tutkimuksia. Polkumyyntitutkimukset, joissa viranomaiset toteavat, että polkumyyntimarginaali on vähimmäistasoa (de minimis) tai että polkumyynnin alaisen tuonnin todellinen tai odotettavissa oleva määrä tai vahinko on vähäinen, on välittömästi keskeytettävä - -.”

8 Polkumyyntisopimuksen 6 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määrätään seuraavaa:

”Heti kun tutkimus on pantu vireille, viranomaisten on toimitettava saamansa 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kirjallinen pyyntö kokonaisuudessaan tiedetyille viejille ja viejäjäsenen viranomaisille ja saatettava se pyydettäessä muiden asianosaisten käyttöön. Luottamuksellisten tietojen suojaamista koskeva vaatimus on otettava asianmukaisesti huomioon 5 kohdan mukaisesti.”

9 Polkumyyntisopimuksen 6 artiklan 7 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Todetakseen annetun tiedon oikeaksi tai saadakseen lisää tietoa yksityiskohdista viranomaiset voivat suorittaa tarpeellisia tutkimuksia muiden jäsenten alueella edellyttäen, että ne saavat siihen asianomaisten yritysten suostumuksen ja että ne ilmoittavat asiasta kyseisen jäsenen hallituksen edustajille ja että kyseinen jäsen ei vastusta tutkimusta. Liitteen I mukaisia toimenpiteitä sovelletaan toisten jäsenten alueilla tehtäviin tutkimuksiin. Jos luottamuksellisen tiedon suojaamista koskevasta vaatimuksesta ei muuta johdu, viranomaisten on saatettava tällaisten tutkimusten tulokset niiden yritysten saataville, joita ne koskevat, tai ilmoitettava niistä 9 kohdan mukaisesti näille yrityksille, ja viranomaiset voivat saattaa tällaiset tulokset pyynnön tekijöiden saataville.”

10 Polkumyyntisopimuksen 6 artiklan 10 kohdan mukaan ”viranomaisten on yleensä määrättävä yksilöllinen polkumyyntimarginaali kullekin tietylle tuojalle tai valmistajalle, jota tutkittavana oleva tuote koskee. Viranomaiset voivat rajata tutkimuksensa tapauksissa, joissa asianomaisten viejien, valmistajien, tuojien tai tuotetyyppien määrä on niin suuri, että yksilöllisen polkumyyntimarginaalin määrääminen on epäkäytännöllistä. Tutkimus voidaan rajata joko kohtuulliseen asianosaisten tai tuotteiden määrään käyttämällä otoksia, jotka ovat tilastollisesti hyväksyttäviä sen tiedon pohjalta, joka on viranomaisten saatavilla valinnan aikaan, tai sellaiseen suurimpaan, kyseisestä maasta tapahtuvan viennin määrän osuuteen, joka on kohtuudella tutkittavissa”.

11 Polkumyyntisopimuksen 9 artiklan 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Milloin polkumyyntitullia määrätään kannettavaksi jostain tuotteesta, on sitä kannettava tuotteen maahan tuonnista oikean määräisenä ilman syrjintää riippumatta siitä, mistä lähteestä tuote on peräisin, kun tuonti tapahtuu polkumyynnillä ja aiheuttaa vahinkoa. Polkumyyntitullia ei kuitenkaan määrätä kannettavaksi niistä lähteistä tulevasta tuonnista, joiden hintasitoumukset on tämän sopimuksen ehtojen mukaisesti hyväksytty. Viranomaisten on nimettävä kyseisen tuotteen toimittaja tai toimittajat. Mikäli kuitenkin samasta maasta olevia useita toimittajia on osallisena ja on epäkäytännöllistä nimetä kaikki nämä toimittajat, viranomaiset voivat nimetä kyseisen toimittajamaan. Jos osallisena on useampia toimittajia useammasta kuin yhdestä maasta, viranomaiset voivat nimetä joko kaikki kyseiset toimittajat tai, jos tämä on epäkäytännöllistä, kaikki kyseiset toimittajamaat.”

Unionin oikeus

12 Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden perussäännöstö on polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (jäljempänä perusasetus) (asetus on korvattu polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51, oikaisu EUVL 2010, L 7, s. 22)).

13 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdasta ilmenee, että ”Kiinan kansantasavallasta, Vietnamista ja Kazakstanista ja muista kuin markkinatalousmaista, jotka tutkimusta vireille pantaessa ovat WTO:n jäseniä, peräisin olevaa tuontia koskevassa polkumyyntitutkimuksessa normaaliarvo määritetään 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella sekä c alakohdassa olevien perusteiden ja menettelyjen mukaisesti osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta. Muussa tapauksessa sovelletaan a alakohdan säännöksiä”.

14 Saman asetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Edellä b alakohdan mukainen vaatimus on tehtävä kirjallisesti ja sen on sisällettävä riittävästi todisteita siitä, että tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa, mikä merkitsee, että:

— yritysten hintoja, kustannuksia sekä tuotantopanoksia kuten raaka-aineita ja teknologian ja työvoiman kustannuksia, tuotantoa, myyntiä ja investointeja koskevat päätökset tehdään markkinoihin perustuvien tarjontaa ja kysyntää heijastavien viitteiden perusteella sekä ilman merkittävää valtion puuttumista tässä suhteessa, ja että kustannukset ja huomattavat tuotantopanokset heijastavat merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla;

— yrityksillä on yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka on riippumattoman tarkastuksen kohteena kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkeen toimintaan;

— - -

Sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja edellä mainitut vaatimukset, suoritetaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, sen jälkeen kun neuvoa-antavaa komiteaa on erityisesti kuultu ja kun yhteisön tuotannonalalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia. Tämä määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan.”

15 Perusasetuksen 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tässä asetuksessa käsitteellä ’vahinko’ tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, yhteisön tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä yhteisön tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti.

2. Vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu:

a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla; ja

b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan.

3. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän osalta on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa yhteisön tuotantoon tai kulutukseen. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa yhteisön tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.

4. Jos useammasta kuin yhdestä maasta tapahtuvaa tuotteen tuontia tutkitaan samanaikaisesti polkumyynnin vuoksi, tällaisen tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain:

a) jos kustakin maasta tapahtuvan tuonnin suhteen osoitettu polkumyyntimarginaali on 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempi ja jos yhdestäkään maasta tapahtuvan tuonnin määrä ei ole vähäpätöinen; ja

b) jos tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotavien tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.

5. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen teollisuuden tilanteeseen, kuten esimerkiksi se tosiasia, että ala on edelleen toipumassa entisten polkumyynti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista, tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyys, myynnin tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen, voitot, tuotanto, markkinaosuus, tuottavuus, investointien tuotto tai kapasiteetin käyttöaste, hintaan vaikuttavat tekijät yhteisössä, tosiasialliset ja mahdolliset negatiiviset vaikutukset kassavirtoihin, varastot, työllisyys, palkat, kasvu sekä pääoman saanti tai investoinnit. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva.”

16 Menettelyn aloittamista käsittelevässä perusasetuksen 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jollei 6 kohdasta muuta johdu, tutkimus minkä tahansa väitetyn polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määrittelemiseksi voidaan panna vireille yhteisön tuotannonalan puolesta toimivan kenen tahansa luonnollisen henkilön tai minkä tahansa oikeushenkilön tai minkä tahansa yhteisön, jolla ei ole oikeushenkilöllisyyttä, tekemän kirjallisen valituksen perusteella. - -

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun valitukseen on sisällyttävä todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä. Valitukseen on sisällyttävä sellaista tietoa, joka on kohtuudella valituksen tekijän käytettävissä seuraavista seikoista:

- -

b) täydellinen kuvaus väitetyn polkumyynnin alaisesta tuotteesta, kyseisen alkuperä- tai viejämaan nimi tai alkuperä- ja viejämaiden nimet, jokaisen kyseessä olevan viejän tai ulkomaisen tuottajan henkilöllisyys ja luettelo tiedossa olevista henkilöistä, jotka tuovat kyseistä tuotetta;

c) tietoa niistä hinnoista, joilla kyseistä tuotetta myydään silloin, kun se on tarkoitettu kulutukseen alkuperämaan tai -maiden tai viejämaan tai maiden kotimarkkinoilla - -;

- -

7. Päätettäessä tutkimuksen vireillepanosta polkumyyntiä ja vahinkoa koskevia todisteita on tutkittava samanaikaisesti. Valitus hylätään, jos polkumyyntiä tai vahinkoa koskevat todisteet ovat riittämättömät menettelyn jatkamisen oikeuttamiseksi. Toimenpiteitä ei saa saattaa vireille sellaista maata vastaan, jonka tuonti edustaa pienempää kuin yhden prosentin markkinaosuutta, elleivät tällaiset maat yhteensä edusta kolmea prosenttia tai enempää yhteisön kulutuksesta.

- -

9. Jos konsultaation jälkeen vaikuttaa siltä, että menettelyn aloittamiseksi on riittävästi todisteita, komission on aloitettava menettely valituksen jättämistä seuraavan 45 päivän aikana ja ilmoitettava menettelyn aloittamisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Ellei todisteita ole riittävästi, valittajalle on, konsultaatioiden jälkeen, 45 päivän kuluessa valituksen jättämisestä komissiolle ilmoitettava asiasta.”

17 Perusasetuksen 9 artiklan 3–6 kohdassa säädetään seuraavaa:

”3. Edellä 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta vahinkoa tavallisesti pidetään vähäpätöisenä, jos tutkimuksen kohteena oleva tuonti edustaa pienempää määrää kuin 5 artiklan 7 kohdassa esitetyt määrät. Kyseiset menettelyt päätetään välittömästi, jos vahvistetaan, että polkumyyntimarginaali prosentteina vientihinnasta on vähemmän kuin kaksi prosenttia, ottaen huomioon, että ainoastaan tutkimus päätetään, jos yksittäisen viejän marginaali on vähemmän kuin kaksi prosenttia, ja että menettely koskee edelleen viejiä ja niitä voidaan tutkia uudelleen myöhemmässä tarkastelussa, joka tehdään kyseessä olevan maan osalta 11 artiklan nojalla.

4. Jos tosiasioiden perusteella lopullisesti todetaan, että polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta vahinkoa on olemassa, ja jos yhteisön etu vaatii toimintaa 21 artiklan mukaisesti, neuvosto ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksesta, jonka se tekee kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa. Neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen, jollei se yksinkertaisella enemmistöllä päätä hylätä sitä kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut sille ehdotuksen. Jos väliaikaiset tullit ovat voimassa, lopullisia toimia koskeva ehdotus tehdään viimeistään kuukautta ennen tällaisten tullien voimassaolon päättymistä. Polkumyyntitullin suuruus ei saa ylittää vahvistettua polkumyyntimarginaalia, ja sen olisi oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.

5. Sellaisen mistä tahansa tulevan tuonnin osalta, jonka on todettu tapahtuvan polkumyynnillä ja aiheuttavan vahinkoa, otetaan syrjimättömällä tavalla käyttöön kussakin tapauksessa määrältään asianmukainen polkumyyntitulli, lukuun ottamatta tuontia, joka tulee sellaisen toimittajan kautta, jonka sitoumus on tämän asetuksen mukaisesti hyväksytty. Asetuksessa, jolla tulli otetaan käyttöön,

määritetään kunkin toimittajan osalta käyttöön otettava tulli tai, jos tämä ei ole käytännöllistä, ja pääsääntöisesti 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kyseisen toimittajamaan osalta.

Yksilöllinen tulli määritetään kuitenkin 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa sovellettaessa viejille, jotka voivat asianmukaisesti perusteltujen pyyntöjen pohjalta osoittaa, että:

a) kokonaan tai osittain ulkomaisessa omistuksessa olevien yritysten tai yhteisyritysten tapauksessa viejät voivat vapaasti kotiuttaa pääomia ja voittoja;

b) vientihinnoista ja -määristä sekä myyntiehdoista päätetään vapaasti;

c) osake-enemmistö on yksityishenkilöiden hallussa. Hallituksessa tai keskeisissä johtotehtävissä olevien valtion viranhaltijoiden on oltava joko vähemmistönä, tai on osoitettava, että yritys on kaikesta huolimatta riittävän riippumaton valtiosta;

d) valuuttojen muuntaminen suoritetaan markkinahintaan; ja

e) valtio ei puutu yrityksen toimintaan niin, että se mahdollistaisi toimenpiteiden kiertämisen, jos yksittäisille viejille vahvistetaan erilaiset tullit.

6. Milloin komissio on rajannut tutkimuksensa 17 artiklan mukaisesti, sellaiseen tuontiin, jonka viejät tai tuottajat ovat ilmoittautuneet 17 artiklan mukaisesti mutta eivät olleet mukana tutkimuksessa, sovellettava polkumyyntitulli ei saa ylittää otokseen kuuluvien osapuolien osalta määritetyn polkumyyntimarginaalin painotettua keskiarvoa. Tässä kohdassa komissio ei ota huomioon nollamarginaaleja, vähimmäistason marginaaleja eikä 18 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa määritettyjä marginaaleja. Yksilöllisiä tulleja sovelletaan tuontiin, jonka viejiä tai tuottajia käsitellään yksilöllisesti 17 artiklan mukaisesti.”

18 Otoksia käsittelevä saman asetuksen 17 artikla kuuluu seuraavasti:

”1. Jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketoimintojen määrä on huomattava, tutkimus voidaan rajoittaa kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketoimintoja käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan mahdolliseen määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

- -

3. Jos tarkastelua rajoitetaan tämän artiklan mukaisesti, lasketaan kuitenkin yksilöllinen polkumyyntimarginaali kunkin sellaisen viejän tai tuottajan osalta, jota ei alun perin valittu mutta joka esittää tarvittavat tiedot tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa, paitsi jos viejiä tai tuottajia on niin paljon, että yksilölliset tarkastelut hankaloittaisivat tehtävää kohtuuttomasti ja estäisivät tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin.

4. Jos on tehty päätös otoksen käyttämisestä ja jos valitut osapuolet tai tietyt niistä kieltäytyvät yhteistyöstä siten, että tutkimuksen tulokset saattavat huomattavasti vääristyä, voidaan valita uusi otos. Jos yhteistyöstä edelleen kuitenkin kieltäydytään tai jos ei ole tarpeeksi aikaa uuden otoksen valitsemisen, sovelletaan 18 artiklan asianmukaisia säännöksiä.”

19 Toimenpiteistä, joita yhteisö voi toteuttaa polkumyyntitoimenpiteitä ja tukien vastaisia toimenpiteitä koskevan WTO:n riitojenratkaisuelimen hyväksymän raportin johdosta, 23.7.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1515/2001 (EYVL L 201, s. 10) 1 artiklassa säädetään, että ”aina kun [riitojenratkaisuelin] hyväksyy raportin neuvoston asetuksen - - N:o 384/96 [josta on tullut

perusasetus], asetuksen (EY) N:o 2026/97 tai tämän asetuksen nojalla - -, neuvosto voi - - toteuttaa - - yhden tai useamman aiheellisena pitämänsä seuraavan toimenpiteen: a) kiistanalaisen toimenpiteen kumoaminen tai muuttaminen tai b) kulloinkin aiheellisina pidettyjen erityisten toimenpiteiden antaminen".

20 Saman asetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaan "neuvosto voi myös, jos se pitää sitä aiheellisena, toteuttaa minkä tahansa 1 artiklan 1 kohdassa mainitun toimenpiteen [riitojenratkaisuelimen] hyväksymään raporttiin sisältyvien muuta kuin kiistanalaista toimenpidettä koskevien oikeudellisten tulkintojen huomioon ottamiseksi". Kyseisen säännöksen 3 kohdassa säädetään, että "sikäli kuin on aiheellista suorittaa tarkastelu ennen 1 kohdan mukaisten toimenpiteiden toteuttamista tai niitä toteutettaessa, komissio panee tarkastelun vireille kuultuaan asiasta neuvoa-antavaa komiteaa".

Asian tausta

21 Kantaja Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd. on silityslautoja valmistava ja vievä yhtiö, jonka kotipaikka on Cantonissa (Kiina).

22 Euroopan unionin neuvosto antoi 23.4.2007 asetuksen (EY) N:o 452/2007 lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Ukrainasta peräisin olevien silityslautojen tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 109, s. 12). Neuvosto määräsi tällä asetuksella lopullisia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä varsinkin Kiinasta peräisin olevia silityslautojen valmistajille lukuun ottamatta kantajaa, jolle asetettu polkumyyntitulli oli nolla prosenttia (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 1 ja 2 perustelukappale).

23 Unionin kolme tuottajaa eli Colombo New Scal S.p.A., Pirola S.p.A. ja Vale Mill (Rochdale) Ltd, joiden tuotanto muodostaa huomattavan osan unionin koko silityslautojen tuotannosta, tekivät 20.8.2009 komissiolle valituksen polkumyynnistä, johon ne katsoivat kantajan syyllistyneen (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 4 perustelukappale).

24 Euroopan yhteisöjen komissio julkaisi 2.10.2009 ilmoituksen Kiinasta peräisin olevien silityslautojen tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn vireillepanosta yhden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan eli kantajan osalta asetuksen N:o 384/96 5 artiklan (josta on tullut perusasetuksen 5 artikla) mukaisesti sekä pani vireille Kiinasta peräisin olevien silityslautojen tuontiin sovellettavien, asetuksella N:o 452/2007 käyttöön otettujen polkumyyntitoimenpiteiden tarkastelun asetuksen N:o 1515/2001 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti (EUVL C 237, s. 5) (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 3 perustelukappale).

25 Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa ensinnäkin katsovansa neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan, että valitus oli yhteisön tuotannonalan tekemä tai sen puolesta tehty ja että oli olemassa riittävä näyttö menettelyn aloittamiseksi asetuksen N:o 384/96 5 artiklan nojalla (vireillepanoilmoituksen 5 kohta).

26 Viitaten siihen, että asetuksella N:o 452/2007 oli otettu käyttöön lopullinen polkumyyntitulli mainitussa asetuksessa tarkoitettujen silityslautojen tuonnissa ja että kantajaan sovellettava tulli oli vahvistettu 0 prosenttiin (vireillepanoilmoituksen 10 kohta), komissio korosti toisaalta, ettei neuvoston asetuksen N:o 452/2007 nojalla kantajaan sovellettavia toimenpiteitä ollut enää syytä jatkaa WTO:n valituselimen 29.11.2005 laatiman raportin nimeltä Meksiko – Naudanlihaan ja riisiin kohdistuvat lopulliset polkumyyntitoimenpiteet (Mexico – Definitive Anti-dumping Measures on Beef and Rice, Report of the Appellate Body, WT/DS295/AB/R, jäljempänä WTO:n valituselimen raportti) perusteella.

27 Näin ollen komissio pani vireille asetuksen N:o 1515/2001 2 artiklan 3 kohdan nojalla asetuksen N:o 452/2007 tarkastelun sen muuttamiseksi tarvittaessa WTO:n valituselimen raportin perusteella (vireillepanoilmoituksen 10 kohta).

28 Kantaja haki 26.10.2009 asetuksen N:o 384/96 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan [josta on tullut perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohta] nojalla markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 26 perustelukappale).

29 Kantaja lähetti 19.11.2009 komissiolle vastauksensa polkumyynnin torjuntaa koskevaan kyselyyn. Kantaja esitti 23.11.2009 menettelyn lainmukaisuutta koskevia huomautuksia.

30 Komissio lähetti 25.11.2009 kantajalle huomautuksia sisältävän kirjeen markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevasta kantajan hakemuksesta, jotta kantaja voisi toimittaa komissiolle lisätietoja. Kantaja vastasi kirjeeseen 7.12.2009.

31 Edellä 23 kohdassa mainitut unionin tuottajat lähettivät 18.12.2009 komissiolle vastauksensa polkumyynnin torjuntaa koskevaan kyselyyn. Komissio pyysi kyseisiltä tuottajilta 3.2.2010 lisätietoja, jotka toimitettiin komissiolle 19. ja 24.2.2010 päivätyillä kirjeillä.

32 Komissio teki 4.–10.2.2010 välisenä aikana kantajan luokse tarkastuskäynnin, jonka kohteena olivat tiedot, jotka kantaja oli toimittanut markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan hakemuksensa yhteydessä sekä vastauksessaan polkumyynnin torjuntaa koskevaan kyselyyn.

33 Kantaja toimitti 2.3.2010 päivätyllä kirjeellä komissiolle tilastotietoja kiinalaisten terästeollisuuden tuotteiden hinnoista sekä ilmoitti niiden vastaavan kansainvälisiä hintoja. Kantaja esitti myös syyt, joiden perusteella mainitut hinnat eivät ole merkityksellisiä sen määrittämiseksi, pitäisikö kantajalle myöntää markkinataloudessa toimivan yrityksen asema.

34 Komissio ilmoitti 26.3.2010 päivätyllä kirjeellä kantajalle katsovansa, ettei kantaja täytä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen ja toisen luetelmakohdan mukaista perustetta, minkä vuoksi komissio aikoi esittää markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan kantajan hakemuksen hylkäämistä.

35 Kantaja esitti 13.4.2010 päivätyllä kirjeellä hylkäämisehdotusta koskevat huomautuksensa. Väitettyään kirjeessään, että komissio oli ylittänyt toimivaltansa aloittaessaan vain yhtä yritystä koskevan menettelyn, kantaja vetosi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen alakohdan rikkomiseen sekä saman asetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaan sisätyvien ensimmäisen ja toisen perusteen laiminlyöntiin.

36 Kuuleminen pidettiin 29.4.2010 kuulemismenettelyistä vastaavan neuvonantajan kanssa.

37 Komissio vastasi 30.4.2010 päivätyllä kirjeellä kantajan 13.4.2010 päiväämässä kirjeessä esittämiin pääasiallisiin argumentteihin sekä vahvisti 26.3.2010 päivätyssä kirjeessä esittämät päätelmänsä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevasta kantajan hakemuksesta.

38 Kantaja esitti 29.4.2010 pidetyssä istunnossa käsiteltyjen seikkojen perusteella 31.5.2010 päivätyssä kirjeessä menettelyn aloittamista koskevia lisähuomautuksia ottamalla erityisesti huomioon WTO:n valituselimen raportin sekä komission tekemän arvion sen hakemuksesta saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asema. Komissio vastasi näihin huomautuksiin 22.6.2010 päivätyllä kirjeellä. Kantaja puolestaan esitti tästä komissiolle lisähuomautuksia 30.8.2010.

39 Komissio lähetti 21.9.2010 päivätyllä kirjeellä kantajalle yleistä lopullista ilmoittamista koskevan asiakirjan, jonka liitteenä oli asiakirjat, joissa selostettiin seikkaperäisesti polkumyyntimarginaalin ja vahinkomarginaalin laskemisessa sovelletut menetelmät, sekä erityistä ilmoittamista koskevan asiakirjan, joissa komissio vastasi kantajan argumentteihin tutkimuksen aloittamisesta. Kantaja vastasi mainittuun asiakirjaan 6.10.2010 päivätyllä kirjeellä.

40 Kuulemismenettelyistä vastaavan neuvonantajan kanssa pidettiin uusi kuuleminen 11.10.2010, jonka jälkeen kantajalle lähetettiin pöytäkirja 27.10.2010.

41 Neuvosto antoi 20.12.2010 täytäntöönpanoasetuksen (UE) N:o 1241/2010 asetuksen N:o 452/2007 muuttamisesta (EUVL L 338 s. 8). Neuvosto päätti tässä asetuksessa sulkea kantajan asetuksella N:o 452/2007 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitoimenpiteen ulkopuolelle.

42 Neuvosto antoi 20.12.2010 myös täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1243/2010 lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd:n tuottamien silityslautojen tuonnissa (EUVL L 338, s. 22) (jäljempänä riidanalainen asetus).

Riidanalainen asetus

43 Neuvosto muistutti riidanalaisessa asetuksessa ensinnäkin asetuksella N:o 452/2007 käyttöön otetuista toimenpiteistä sekä nyt käsiteltävää asiaa koskevan menettelyn aloittamiseen liittyneistä olosuhteista.

44 Neuvosto tähdensi siten, että kantajaa vastaa pantiin WTO:n valituselimen raportin perusteella vireille uusi perusasetuksen 5 artiklan mukainen polkumyyntitutkimus sen sijaan, että olisi aloitettu perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukainen välivaiheen tarkastelu, sillä WTO:n raportista (305 ja 306 kohta) ilmenee, että jos vientiä harjoittavan tuottajan ei alkuperäisessä tutkimuksessa ole todettu harjoittaneen polkumyyntiä, se on jätettävä tällaisen tutkimuksen perusteella käyttöön otettavien lopullisten toimenpiteiden ulkopuolelle eikä siihen voida kohdistaa hallinnollista tarkastelua tai muuttuneista olosuhteista johtuvaa tarkastelua (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 5 perustelukappale).

45 Neuvosto tunnusti, että polkumyynnin vastaiset menettelyt pannaan yleensä vireille tietystä maasta eikä yksittäisistä yrityksistä tulevaa tuontia vastaan. Käsiteltävä asia on kuitenkin poikkeus edellä mainittuun sääntöön, kun otetaan huomioon ensinnäkin WTO:n valituselimen raportin 216–218 kohtaan ja 305 kohtaan sisältyvät päätelmät ja toiseksi se, ettei perusasetukseen sisälly yhtään sellaista säännöstä, jolla suljettaisiin pois mahdollisuus aloittaa perusasetuksen 5 artiklaan perustuva yhtä yritystä koskeva uusi polkumyyntitutkimus, sekä kolmanneksi se, että unionin lainsäädäntöä on tulkittava mahdollisimman pitkälle kansainvälisen oikeuden mukaisesti etenkin silloin, kun kyseisillä säännöksillä on tarkoitus panna täytäntöön unionin tekemä kansainvälinen sopimus (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 7, 8 ja 87 perustelukappale).

46 Toiseksi neuvosto pani merkille polkumyynnin toteamisesta ja erityisesti markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman määrittelystä, että tutkimuksessa oli todettu, ettei markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa hakeneelle kantajalle voitu myöntää kyseistä asemaa, koska se ei täyttänyt perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa vahvistettuja perusteita (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 26 ja 27 perustelukappale). Neuvosto totesi ensimmäisestä perusteesta, jonka mukaan liiketoimintaa koskevat päätökset on tehtävä markkinasignaalien perusteella ilman valtion merkittävää puuttumista asiaan ja kustannusten on heijastettava markkina-arvoa, että kantaja oli väittänyt alkaneensa ostaa pääasiallisia raaka-aineitaan Kiinan kotimarkkinoilta. Valtiolla oli kuitenkin edelleen suuri vaikutus kotimaan teräsmarkkinoihin, minkä vuoksi teräksen hinnat kyseisten raaka-aineiden osalta Kiinassa eivät seuranneet vapaasti maailmanmarkkinoiden kehityssuuntia (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 28–33 perustelukappale). Toisesta perusteesta neuvosto puolestaan totesi, ettei yritys ollut pystynyt osoittamaan, että sillä olisi yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka tarkastetaan riippumattomasti kansainvälisten tilinpäätösnormien (IAS-standardien) mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkiin tarkoituksiin, sillä kirjanpidossa ja erityisesti pääoman varmennusta koskevassa raportissa ei ollut mainittu yhtä tutkimusajanjaksolla tapahtunutta merkittävää liiketapahtumaa (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 34 perustelukappale)

47 Kolmanneksi tarkastellessaan vahingon määrittelyä neuvosto korosti ensinnäkin kyseisen tutkimuksen erityispiirteitä sekä etenkin sitä, että polkumyyntitulleja sovellettiin tutkimusajanjaksolla kaikkeen Kiinasta ja Ukrainasta tulevaan tuontiin (kantajan tuontia lukuun ottamatta). Koska unionin tuotannonala oli jo tutkimusajanjaksolla suojattu kyseisen tuonnin haitallisilta vaikutuksilta, tavanomainen täysimääräinen vahinkoanalyysi oli mahdoton. Näin ollen neuvoston mukaan oli laadittu kyseisen tutkimuksen erityispiirteisiin soveltuva erityinen toimintamalli, jossa toimielimet keskittyivät tiettyihin vahinkoa osoittaviin tekijöihin. Näin ollen komissio tutki ensinnäkin kantajan valmistamien silityslautojen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kehitystä, toiseksi sitä, oliko tuonti tapahtunut unionin tuotannonalan myyntihintoja alhaisemmilla hinnoilla, ja mikä oli unionin tuotannonalan hintojen kannattavuus, sekä kolmanneksi unionin tuotannonalan toimittamat tiedot siitä, että kantajan vienti unioniin on aiheuttanut unionin tuotannonalalle vahinkoa, joka koskee esimerkiksi asiakkaiden ja tilausten menettämistä Since Hardwarelle sekä tämän yhtiön myynnin kannattavuutta unionissa tutkimusajanjaksolla (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 58–61 perustelukappale).

48 Kantajan valmistamien silityslautojen tuonnista neuvosto korosti ensinnäkin, että kyseinen tuonti unionin markkinoille on tapahtunut polkumyyntihinnoin (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 66 perustelukappale), toiseksi, että kantajan vienti unioniin oli tarkastelujaksolla lisääntynyt voimakkaasti, nimittäin 64 prosenttia (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 67 perustelukappale), kolmanneksi, että kantajan valmistamien silityslautojen tuonnin markkinaosuus oli kasvanut merkittävästi (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 68 ja 69 perustelukappale), neljänneksi, että unionin tuotannonala oli menettänyt aiempina vuosina lukuisia toimeksiantoja kantajalle (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 70–72 perustelukappale), viidenneksi, että kantajan osalta todettu keskimääräinen hinnan alittavuuden marginaali ilmaistuna prosentteina unionin tuotannonalan hinnasta oli 16,1 prosenttia (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 73 ja 74 perustelukappale), sekä kuudenneksi, että unionin tuotannonalan hinnat olivat yleisesti tappiollisia tutkimusajanjaksolla (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 75 perustelukappale).

Menettely ja asianosaisten vaatimukset

49 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 15.3.2011 jättämällään kannekirjelmällä.

50 Kantaja haki unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä toimittamallaan erillisellä asiakirjalla asian ratkaisemista tämän tuomioistuimen työjärjestyksen 76 a artiklan mukaisessa nopeutetussa menettelyssä. Kantaja toimitti tätä varten myös kannekirjelmän lyhennelmän. Neuvosto vastusti tätä hakemusta 4.4.2011 päivätyllä faksilla. Unionin yleinen tuomioistuin (kahdeksas jaosto) hylkäsi hakemuksen 19.4.2011 tekemällään päätöksellä.

51 Komissio pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 3.5.2011 toimittamallaan väliintulohakemuksella saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Asianosaiset eivät vastustaneet pyyntöä.

52 Vale Mill (Rochdale) ja Colombo New Scal pyysivät unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 27.5.2011 toimittamallaan väliintulohakemuksella saada niin ikään osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Asianosaiset eivät vastustaneet pyyntöä.

53 Kantaja pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 27.6.2011 toimittamallaan asiakirjalla, että tiettyjä kannekirjelmään liitettyjä asiakirjoja käsiteltäisiin Vale Millin (Rochdale) ja Colombo New Scalin suhteen luottamuksellisesti. Vale Mill (Rochdale) ja Colombo New Scal eivät vastustaneet pyyntöä.

54 Unionin yleisen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemukset 30.8.2011 antamallaan määräyksellä.

55 Vale Mill (Rochdale) ja Colombo New Scal jättivät väliintulokirjelmänsä 5.10.2011. Komissio puolestaan jätti väliintulokirjelmänsä 11.10.2011.

56 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin:

— kumoaa riidanalaisen asetuksen;

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

57 Neuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin:

— hylkää kanteen;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

58 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin:

— hylkää kanteen;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

59 Vale Mill (Rochdale) ja Colombo New Scal vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin:

— hylkää kanteen;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, Vale Millin (Rochdale) ja Colombo New Scalin oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

60 Unionin yleinen tuomioistuin (kahdeksas jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn. Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 2.5.2012 pidetyssä istunnossa.

Oikeudellinen arviointi

61 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koskee perusasetuksen 5 artiklan 9 kohdan, 9 artiklan 3–6 kohdan sekä 17 artiklan rikkomista, koska menettelyn aloittaminen ei voi koskea yhtä yritystä erikseen vaan sen on koskettava yhtä tai useampaa maata ja kaikkia niihin sijoittautuneita tuottajia. Toinen kanneperuste koskee perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5 kohdan rikkomista, koska polkumyyntitullit on määrätty kantajalle ilman, että unionin teollisuudelle on osoitettu aiheutuneen vahinkoa tutkimusajanjakson aikana. Kolmas kanneperuste koskee perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen alakohdan rikkomista, koska ensinnäkin päätös olla myöntämättä kantajalle markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa on tehty sen perusteella, mitä komissio tiesi hylkäämisen vaikutuksista kantajan polkumyyntimarginaaliin, sekä toiseksi koska komission kantajalle tässä yhteydessä asettama selvitysvelvollisuus oli kohtuuton. Kantaja vetoaa tässä kanneperusteessa myös hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 5 artiklan 9 kohdan, 9 artiklan 3–6 kohdan sekä 17 artiklan rikkomista, koska menettelyn aloittaminen ei voi koskea yhtä yritystä erikseen vaan sen on koskettava yhtä tai useampaa maata ja kaikkia niihin sijoittautuneita tuottajia.

62 Tässä kanneperusteessa on kolme osaa. Ensimmäinen koskee perusasetuksen 5 artiklan 9 kohdan rikkomista, luettuna yhdessä perusasetuksen 17 artiklan kanssa ja tulkittuna yhdenmukaisesti WTO:n oikeuden kanssa. Toinen osa koskee perusasetuksen 9 artiklan 4–6 kohdan rikkomista, tulkittuna yhdenmukaisesti WTO:n oikeuden kanssa. Kolmas osa puolestaan liittyy perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan rikkomiseen.

Kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee perusasetuksen 5 artiklan 9 kohdan rikkomista, luettuna yhdessä perusasetuksen 17 artiklan kanssa ja tulkittuna yhdenmukaisesti WTO:n oikeuden kanssa

63 Kantaja väittää kanneperusteen ensimmäisessä osassa yhtäältä, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 7, 8 ja 87 perustelukappaleeseen sisältyvä komission arviointi (ks. edellä 45 kohta) perustuu virheelliseen olettamaan, jonka mukaan perusasetukseen ei sisälly yhtään sellaista säännöstä eikä WTO:n polkumyyntisopimukseen sellaista määräystä, joilla kiellettäisiin aloittamasta vain yhtä yritystä koskeva polkumyynnin vastainen menettely. Kantajan mukaan perusasetuksen ja polkumyyntisopimuksen rakenteesta käy selvästi ilmi, että polkumyynnin vastainen menettely koskee yhtä tai useampaa maata sekä kaikkia kyseiseen maahan tai kyseisiin maihin sijoittautuneita tuottajia. Kantaja väittää toisaalta, että WTO:n riitojenratkaisuelimen raportin, jossa WTO:n jäseniä kielletään asettamasta uudelleentarkastelun kohteeksi yrityksiä, joiden polkumyyntimarginaali oli vähimmäistasoa alkuperäisessä tutkimuksessa, noudattamiseksi olisi riittänyt, että toimielimet olisivat sulkeneet kantajan asetuksen N:o 452/2007 soveltamisalan ulkopuolelle kohdistamatta siihen tarkastelua.

64 Neuvosto myönsi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 7 perustelukappaleessa sekä kirjelmissään, että käsiteltävä asia oli poikkeus unionin yleensä tekemistä tutkimuksista. Perusasetuksessa ei kuitenkaan neuvoston mukaan ole yhtään säännöstä, joka estäisi toimielimiä panemasta käsiteltävän asian kaltaisissa olosuhteissa vireille vain yhtä tuottajaa koskevaa tutkimusta.

65 Aluksi on muistutettava, että polkumyynnin vastaiset menettelyt koskevat lähtökohtaisesti jonkin tuoteryhmän kaikkea tuontia kolmannesta maasta eivätkä tiettyjen yritysten tuotteiden tuontia (asia C-216/91, Rima Eletrometalurgia v. neuvosto, tuomio 7.12.1993, Kok., s. I-6303, 17 kohta).

66 Ensiksi on kuitenkin tutkittava kantajan väitteen paikkansapitävyys siitä, että myös kantajan mainitsemat perusasetuksen 5 artiklan 9 kohta, saman artiklan 1 kohta, 2 kohdan b ja c alakohta sekä 7 kohta, luettuna yhdessä tämän asetuksen 17 artiklan kanssa ja mainitun asetuksen rakenteen, GATT-sopimuksen VI artiklan 1 kohdan sekä polkumyyntisopimuksen 1 artiklan, 5 artiklan 2 kohdan ii alakohdan sekä 6 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan, 6 artiklan 7 alakohdan, 6 artiklan 10 alakohdan ja 9 artiklan 2 alakohdan mukaisesti, eivät salli missään tilanteessa polkumyyntimenettelyn aloittamista vain yhtä sellaista tuottajaa vastaan, joka on yksilöity nimeltä ja sulkien pois kaikki muut tuottajat, ja ettei perusasetuksen 5 artiklan 9 kohta voinut siten toimia käsiteltävässä asiassa oikeudellisena perustana päätökselle aloittaa menettely tässä asiassa.

67 On syytä muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkitsemisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä lainsäädännöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on (asia C-83/94, Leifer ym., tuomio 17.10.1995, Kok., s. I-3231, 22 kohta ja asia C-84/95, Bosphorus, tuomio 30.7.1996, Kok., s. I-3953, 11 kohta; asia T-45/06, Reliance Industries v. neuvosto ja komissio, tuomio 24.9.2008, Kok., s. II-2399, 101 kohta ja T-369/05, Espanja v. komissio, tuomio 19.6.2009, 50 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

68 Toisin kuin kantaja väittää, perusasetuksen säännösten, joihin kantaja vetoaa, sanamuoto ei voi olla perusteena väitteelle, jonka mukaan polkumyynnin vastaista menettelyä ei voitaisi missään tilanteessa aloittaa vain yhtä tuottajaa vastaan.

69 Perusasetuksen 5 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että tutkimus minkä tahansa väitetyn polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määrittelemiseksi voidaan lähtökohtaisesti panna vireille yhteisön tuotannonalan puolesta toimivan kenen tahansa luonnollisen henkilön tai minkä tahansa oikeushenkilön tai minkä tahansa yhteisön, jolla ei ole oikeushenkilöllisyyttä, tekemän kirjallisen valituksen perusteella. Valitukseen on saman säännöksen 2 kohdan mukaan sisällyttävä todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä. Saman säännöksen 9 kohdan mukaan menettely voidaan päättää aloittaa konsultaatioiden jälkeen ainoastaan riittävien todisteiden perusteella.

70 Perusasetuksen 5 artiklan merkityksellisten kohtien sanamuodosta ilmenee näin ollen, että niissä esitetään vaatimukset, jotka koskevat unionin tuotannonalan puolesta tehtävää valitusta sekä valitukseen sisällytettäviä todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä. Kyseisten kohtien perusteella ei näin ollen voida ajatella, kuten kantaja väittää, ettei polkumyyntimenettelyä voida missään tilanteessa aloittaa vain yhtä tuottajaa vastaan etenkään käsiteltävän asian kaltaisissa olosuhteissa, jos väitetään, että tällainen tuottaja, jonka osalta on näytetty toteen, ettei se harjoittanut polkumyyntiä aiemman menettelyn yhteydessä, jonka kuluessa edelleen voimassa olevat polkumyyntitullit on asetettu, harjoittaa polkumyyntiä unionin tuotannonalaa vahingoittaen. Erityisesti perusasetuksen 5 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta, johon kantaja nimenomaan vetoaa, on merkityksetön, koska siinä mainitaan tiedot, jotka on oltava unionin tuotannonalan puolesta tehdyssä valituksessa, kuten etenkin alkuperämaan tai viejämaan nimi. Asiakirja-aineistosta kuitenkin ilmenee, että menettelyn aloittamiseen nyt käsiteltävässä asiassa johtaneessa valituksessa mainittiin alkuperä- tai viejämaan nimi.

71 Tässä yhteydessä on lisäksi korostettava, että vaikka kantaja vetoaa perusasetuksen 5 artiklan ja etenkin sen 9 kohdan rikkomiseen, se ei esittänyt kirjelmissään yhtään argumenttia, jolla se olisi näyttänyt toteen, että mainitussa säännöksessä nimenomaan säädettyjä menettelyn aloittamisen edellytyksiä ei ollut noudatettu. Kantaja ei riitauta etenkään sitä, että unionin tuottajat ovat tehneet toimielimille pätevästi valituksen, johon sisältyy todisteita polkumyynnistä, vahingosta sekä tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä.

72 Kantajan argumenttia, joka perustuu perusasetuksen 5 artiklan 7 kohtaan, jonka nojalla komissio on kantajan mukaan velvollinen tarkistamaan valituksen kohteena olevan maan tuonnin sekä toteamaan, että tuonti on yli prosentin unionin kulutuksesta, ei myöskään voida hyväksyä. Kyseisessä säännöksessä säädetään nimittäin, että ”toimenpiteitä ei saa saattaa vireille sellaista maata vastaan, jonka tuonti edustaa pienempää kuin yhden prosentin markkinaosuutta, elleivät tällaiset maat yhteensä edusta kolmea prosenttia tai enempää yhteisön kulutuksesta”. Tässä säännöksessä ei ensinnäkään rajoiteta millään lailla niiden tuottajien määrää, jotka voivat olla komission aloittaman menettelyn kohteena. Toisaalta on joka tapauksessa todettava, ettei kantaja väitä, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 20 perustelukappaleessa tarkoitetun tuotteen tuonti ei ylitä yhtä prosenttia unionin kulutuksesta.

73 Kantajan argumentti, jonka mukaan perusasetuksen 17 artikla, luettuna yhdessä polkumyyntisopimuksen 6 artiklan 10 kohdan kanssa, mahdollistaa otoksen käytön ainoastaan, jos tuottajien lukumäärä on suuri, ja jonka mukaan kaikissa muissa tapauksissa asianomaisen maan tuottajilla on oltava mahdollisuus toimia yhdessä komission kanssa ja saada yksilöllinen polkumyyntimarginaali, ei sekään voi menestyä, koska kyseiseen säännökseen ei sisälly yhtään seikkaa, joka koskee vain yhtä tuottajaa koskevan menettelyn aloittamista komissiossa. Komission ei tarvinnut käsiteltävässä asiassa myöskään käyttää otoksia kyseisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin, koska menettely koski ainoastaan kantajan tuontia.

74 Ei voida myöskään ajatella, että GATT-sopimuksen VI artiklan 1 kohdasta tai polkumyyntisopimuksen 1 artiklasta ilmenisi, ettei menettelyä voitaisi missään tilanteessa aloittaa vain yhtä tuottajaa vastaan. GATT-sopimuksen VI artiklan 1 kohdassa ei käsitellä menettelyjen aloittamista eikä tällaisten menettelyjen kohteena mahdollisesti olevien tuottajien lukumäärää. Polkumyyntisopimuksen 5 artiklan 2 kohdan ii alakohdassa, 6 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa, 6 artiklan 7 kohdassa, 6 artiklan 10 kohdassa tai 9 artiklan 2 kohdassa ei myöskään rajoiteta sellaisten tuottajien lukumäärää, joita vastaan menettely voidaan aloittaa.

75 Edellä esitetystä seuraa, että – toisin kuin kantaja väittää – perusasetuksen säännösten tai polkumyyntisopimusten määräysten, joihin kantaja vetoaa, tai GATT-sopimuksen VI artiklan 1 kohdan sanamuodosta ei ilmene, ettei menettelyä voitaisi missään tilanteessa aloittaa vain yhtä tuottajaa vastaan.

76 Perusasetuksen 5 artiklan 9 kohdan asiayhteydestä ja tavoitteesta on todettava, että kyseinen säännös on osa polkumyynnillä muista kuin unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annettua perusasetusta ja etenkin sen 5 artiklaa, jossa säädetään, millä edellytyksillä voidaan aloittaa menettelyt unionin suojaamiseksi sille vahinkoa aiheuttavalta tuonnilta. Mainitulla säännöksellä komissio velvoitetaan erityisesti aloittamaan menettely valituksen jättämistä seuraavan 45 päivän aikana ja ilmoittamaan sen aloittamisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä, jos konsultaation jälkeen menettelyn aloittamiseksi löytyy riittävästi todisteita.

77 Tästä seuraa, ettei perusasetuksen 5 artiklan 9 kohtaa voida tulkita siten, että siinä unionin toimielimiä kiellettäisiin aloittamasta vain yhtä tuottajaa koskeva menettely, jos toimielimille on jätetty pätevästi valitus, johon sisältyy todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä, ja kun käsiteltävän asian kaltaisissa olosuhteissa on aiemmassa tutkimuksessa todettu, että mainitun tuottajan polkumyyntimarginaali oli nolla tai vähimmäistasoa ja että polkumyyntitoimenpiteet ovat voimassa myös kaikkiin muihin saman tuotteen valmistajiin nähden.

78 Toiseksi kantaja väittää, että WTO:n valituselimen raportissa WTO:n jäseniä kielletään asettamasta tarkastelun kohteeksi yrityksiä, joiden polkumyyntimarginaali oli vähimmäistasoa alkuperäisessä tutkimuksessa, kuten kantajan tapauksessa oli. Unionin toimielinten olisi siten kantajan mukaan pitänyt ainoastaan sulkea kantaja asetuksen N:o 452/2007 soveltamisalan ulkopuolelle kohdistamatta siihen tarkastelua. Kantaja lisää, että yritys, joka ei ole harjoittanut polkumyyntiä ennen polkumyyntitoimenpiteiden asettamista, ei voi harjoittaa polkumyyntiä, jos se on ainoa, joka on vapautettu tulleista.

79 Tältä osin on todettava heti alkuun, ettei kantajaan ole kohdistettu muodollista tarkastelua.

80 Neuvosto muistutti riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 7 perustelukappaleessa, että WTO:n valituselimen raportin 216–218 kohdassa todetaan, että WTO:n polkumyyntisopimuksen 5 artiklan 8 kohdassa edellytetään tutkimuksen suorittavan viranomaisen päättävän tutkimuksen sellaisen viejän osalta, jonka polkumyyntimarginaalin ei alkuperäisessä tutkimuksessa todeta olevan yli vähimmäistason, ja että saman raportin 305 kohdassa puolestaan todetaan, että viejä on jätettävä lopullisten polkumyyntitoimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle eikä siihen voida kohdistaa hallinnollista tarkastelua tai muuttuneisiin olosuhteisiin perustuvaa tarkastelua.

81 WTO on täsmentänyt valituselimensä raportin 305 kohdassa tältä osin, että ”tutkimuksesta vastaava viranomainen ei luonnollisestikaan määrää tulleja – ei myöskään nollatulleja – lopullisen polkumyyntitoimenpiteen soveltamisalan ulkopuolelle suljettuihin viejiin”, ja todennut, että se ”hyväksyy paneelin näkemyksen siitä, että tämän lähestymistavan ’looginen’ seuraus on, ettei tällaisiin viejiin voida kohdistaa hallinnollista tarkastelua tai muuttuneisiin olosuhteisiin perustuvaa tarkastelua, koska tarkastelu koskee ’maksettua tullia’ ja ’tarvetta jatkaa tullin soveltamista’. Jos tutkimuksesta vastaava viranomainen kohdistaa tarkastelun polkumyyntitoimenpiteen soveltamisalan ulkopuolelle

suljettuun viejään, koska tämän tulli on vähimmäistasoa, kyseinen viejä olisi todellisuudessa polkumyyntitoimenpiteen alainen, mikä on ristiriidassa polkumyyntisopimuksen 5 artiklan 8 kohdan kanssa”.

82 Edellä esitetystä seuraa, että koska edellä mainitut tuottajat on suljettu polkumyyntitoimenpiteen soveltamisalan ulkopuolelle ja niiden vienti on vapautettu tullista, niihin ei voida kohdistaa tarkastelua, koska tarkastelu koskee maksettua tullia ja tarvetta jatkaa tullin soveltamista, minkä vuoksi tarkastelua ei voida soveltaa tuottajiin, joiden polkumyyntimarginaali on vähimmäistasoa.

83 Edellä esitetyt näkökohdat, joilla selvitetään ainoastaan sitä, miksi WTO:n valituselin hylkää uudelleentarkastelun mahdollisuuden, eivät voi merkitä sitä, että valituselimen raportin päätelmät estäisivät unionin toimielimiä aloittamasta uutta menettelyä yritystä vastaan, jos toimielimille on jätetty pätevästi valitus, johon sisältyy todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä.

84 Kyseistä päätelmää ei voida kyseenalaistaa kantajan argumentaatiolla, jonka mukaan WTO:n valituselimen raportissa toimielimet velvoitetaan tyytymään kantajan sulkemiseen asetuksen N:o 452/2007 soveltamisalan ulkopuolelle. Tällainen lähestymistapa tarkoittaisi nimittäin sitä, että toimielimet velvoitettaisiin pidättymään tutkimasta unionin tuotannonalaa vahingoittavaa polkumyyntiä koskevia väitteitä pelkästään sillä perusteella, että aiemman tutkimuksen yhteydessä on todettu, ettei kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan polkumyyntimarginaali ylittänyt vähimmäistasoa, vaikka unionin toimielimille olisi jätetty pätevästi valitus kantajasta. Neuvosto on kuitenkin aivan perustellusti korostanut riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 8 perustelukappaleessa (ks. myös edellä 45 kohta), että kun otetaan huomioon, että polkumyyntisopimus antaa yhtäältä WTO:n jäsenille mahdollisuuden asettaa tulleja haitallisen polkumyynnin poistamiseksi mutta toisaalta polkumyyntisopimusta on tulkittu WTO:n valituselimen raportissa siten, että yrityksiä, joiden ei alkuperäisessä tutkimuksessa ole todettu harjoittaneen polkumyyntiä, ei voida asettaa uudelleentarkastelun kohteeksi, on perusasetusta täten tulkittava siten, että unionin toimielimet voivat nyt käsiteltävän asian kaltaisessa tapauksessa aloittaa perusasetuksen 5 artiklaan perustuvan menettelyn.

85 Kantajan väitettä, jonka mukaan yritys, joka ei ole harjoittanut polkumyyntiä ennen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden asettamista, ei voi harjoittaa polkumyyntiä, jos se on ainoa, joka on vapautettu tulleista, ei myöskään voida tässä yhteydessä hyväksyä, koska se perustuu virheelliseen olettamaan, jonka mukaan yritys, jonka tulli on vähimmäistasoa, ei voisi missään tilanteessa harjoittaa polkumyyntiä sen jälkeen, kun sille on vahvistettu nollatulli.

86 Väite on sitä paitsi ristiriidassa sen tosiasian kanssa, että vaikka nyt käsiteltävässä asiassa asetuksen N:o 452/2007 antamiseen johtaneessa tutkimuksessa (jäljempänä ensimmäinen tutkimus) toimielimet eivät olleet todenneet kantajan harjoittaneen polkumyyntiä, nykyisessä tutkimuksessa kävi ilmi, että kantajan vienti oli tapahtunut polkumyynnillä, eikä kantaja ole edes riitauttanut polkumyynnin olemassaoloa käsiteltävässä kanteessa.

87 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

Kanneperusteen toinen osa, joka koskee perusasetuksen 9 artiklan 4–6 kohdan rikkomista, tulkittuna yhdenmukaisesti WTO:n oikeuden kanssa

88 Kantaja väittää, että perusasetuksen 9 artiklan 4–6 kohta, tulkittuna yhdenmukaisesti WTO:n oikeuden kanssa, ei mahdollista polkumyyntitullien asettamista vain yhdestä yrityksestä peräisin olevalle tuonnille vaan edellyttää tullien asettamista kaikkien niiden yritysten tuonnille, jotka ovat sijoittautuneet yhden tai useamman maan alueelle.

89 Kun kantajalta tiedusteltiin istunnossa ensimmäisen kanneperusteen toisen osan soveltamisalasta, se totesi perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan väitetystä rikkomisesta, että ainoastaan kyseisen säännöksen ensimmäisen alakohdan toista virkettä oli väitetysti rikottu.

90 Aluksi on korostettava, että kantaja tyytyi kirjelmissään toteamaan, että koska riidanalaisessa asetuksessa otettiin käyttöön polkumyyntitulli sen valmistamien silitysrautojen tuonnissa eikä yksilöllistä tullia jokaista kiinalaista silitysrautojen valmistajaa vastaan tai jäännöstullia joitakin valmistajia vastaan, tällainen tulli on vastoin perusasetuksen 9 artiklan 4–6 kohtaa.

91 Toisin kuin kantaja väittää, edellä 67 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella on todettava, ettei säännöksistä, joihin kantaja vetoaa, käy ilmi, ettei neuvostolla olisi oikeutta asettaa polkupyyntitulleja vain yhden yrityksen tuontituotteille.

92 Ensinnäkin on todettava, että kun perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdassa säädetään, että lopullinen polkumyyntitulli otetaan käyttöön, jos tosiasioiden perusteella lopullisesti todetaan, että polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta vahinkoa on olemassa, ja jos yhteisön etu vaatii toimintaa, siinä ei aseteta minkäänlaisia vaatimuksia suhteessa niiden yritysten määrään, joista tällainen toteamus olisi tehtävä ja joille pitäisi voida määrätä polkumyyntitulli.

93 Tarkasteltaessa perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä säädettyä velvoitetta, jonka mukaan asetuksessa, jolla tulli otetaan käyttöön, täsmennetään kunkin toimittajan osalta käyttöön otettavan tullin suuruus tai, jos tämä ei ole mahdollista, kyseinen toimittajamaa, on todettava, että ilmaisu ”kukin toimittaja” on tulkittava siten, että se tarkoittaa kaikkia menettelyn kohteena olevia toimittajia. Kyseisessä säännöksessä ei siten vaadita kantajan väitteen mukaisesti, että tullit kohdistetaan kaikkiin kyseisen kolmannen maan toimittajiin. Tässä yhteydessä on huomattava niin ikään, että kyseistä tulkintaa tukee myös polkumyyntisopimuksen 9 artiklan 2 kohdan sanamuoto, jossa viitataan nimenomaisesti siihen, että ”viranomaisten on nimettävä kyseisen tuotteen toimittaja tai toimittajat”.

94 Perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdassa säädetään lisäksi, että milloin komissio on rajannut tutkimuksensa 17 artiklan mukaisesti, sellaiseen tuontiin, jonka viejät tai tuottajat ovat ilmoittautuneet 17 artiklan mukaisesti mutta eivät olleet mukana tutkimuksessa, sovellettava polkumyyntitulli ei saa ylittää otokseen kuuluvien osapuolien osalta määritetyn polkumyyntimarginaalin painotettua keskiarvoa. Tästä on kuitenkin todettava, ettei tätä säännöstä ole sovellettu käsiteltävässä asiassa ja että se on siten merkityksetön, koska komission aloittama menettely koski ainoastaan kantajan vientiä eikä jäännöstullia ollut määrätty. Joka tapauksessa on niin, ettei kyseisessä säännöksessä velvoiteta unionin toimielimiä määräämään polkumyyntitulleja ainoastaan sellaisten tuotteiden tuonnille, joiden valmistamisesta vastaa yhden maan kaikki tuottajat.

95 Edellä esitetystä seuraa, ettei perusasetuksen 9 artiklan 4–6 kohtaa voida todeta rikotun ja että ensimmäisen kanneperusteen toinen osa on siten hylättävä.

Ensimmäisen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan rikkomista

– Alustavat huomautukset

96 Kantaja muistuttaa tämän osan yhteydessä unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan WTO:n sopimukset eivät luonteensa ja rakenteensa vuoksi lähtökohtaisesti kuulu niihin normeihin, joihin nähden unionin tuomioistuin valvoo unionin toimielinten toimien lainmukaisuutta. Unionin tuomioistuimen on valvottava kyseessä olevan toimen lainmukaisuutta WTO:n sääntöihin nähden vain, jos unionin tarkoituksena on ollut panna täytäntöön WTO:n yhteydessä hyväksymänsä erityinen velvoite taikka jos kyseisessä unionin toimessa nimenomaisesti viitataan WTO-sopimusten

tiettyihin määräyksiin (ks. vastaavasti asia C-93/02 P, Biret International v. neuvosto, tuomio 30.9.2003, Kok., s. I-10497, 52 ja 53 kohta; asia C-377/02, Van Parys, tuomio 1.3.2005, Kok., s. I-1465, 39 ja 40 kohta ja asia C-351/04, Ikea Wholesale, tuomio 27.9.2007, Kok., s. I-7723, 29 ja 30 kohta).

97 Kantaja väittää ensisijaisesti esittämänsä argumentin yhteydessä, ettei perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan tavoitteena ole saattaa polkumyyntisopimuksen määräystä osaksi unionin oikeutta. WTO:n valituselimen raportilla ei siten ole välitöntä oikeusvaikutusta eikä sillä voida oikeuttaa sitä, että komissio torjuu perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan soveltamisen yhteensopimattomana WTO:n raportin kanssa sekä kieltäytyy tarkastelemasta nollatullia tämän säännöksen mukaisesti, jos unionin tuotannonala on tehnyt käsiteltäväksi otettavan valituksen.

98 Unionin toimielimet ovat kantajan mukaan näin toimiessaan rikkoneet unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, josta ilmenee, että ”niiden kansainvälisten yleissopimusten välitön oikeusvaikutus, joissa unioni on osapuolena, ei riitä perusteeksi unionin johdetun oikeuden tekstin hylkäämiseen, jos kyseistä tekstiä on mahdoton tulkita yhdenmukaisesti yleissopimuksen määräysten kanssa”.

99 Kantaja väittää toissijaisesti esittämänsä argumentin yhteydessä lisäksi, ettei perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan viimeisellä virkkeellä panna täytäntöön WTO:n yhteydessä hyväksyttyä erityistä velvoitetta eikä siinä viitata WTO:n sopimusten tiettyihin määräyksiin, joten sillä ei ole välitöntä oikeusvaikutusta unionin oikeudessa.

100 Kun kantajalta tiedusteltiin istunnossa edellä 96 kohdassa mainitun oikeuskäytännön merkityksellisyyttä käsiteltävässä asiassa, se totesi muistuttaneen kyseisestä oikeuskäytännöstä tukeakseen argumentaatiotaan, jonka mukaan unionin tuomioistuimen on tutkittava, onko toimielinten perusasetuksesta tekemä tulkinta WTO:n oikeudesta unionille aiheutuvien velvoitteiden mukainen.

101 Kantaja täsmensi näin ollen, että se vetosi ensimmäisen kanneperusteen kolmannessa osassa unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan yhteisön tekemien kansainvälisten sopimusten ensisijaisuudesta unionin johdettuun oikeuteen nähden johtuu, että viimeksi mainittua on mahdollisuuksien mukaan tulkittava mainittujen sopimusten mukaisesti.

102 On joka tapauksessa korostettava, etteivät toimielimet ole käsiteltävässä asiassa vedonneet WTO:n sääntöjen tai edes WTO:n riitojenratkaisuelimen raportin välittömään oikeusvaikutukseen päättäessään olla käsiteltävässä asiassa kohdistamatta kantajaan perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaista tarkastelua. Vireillepanoilmoituksen 10 kohdasta, asetuksen N:o 1241/2010 johdanto-osan viittauskappaleista sekä riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 3 ja 7 perustelukappaleesta käykin ilmi, että toimielimet ovat tehneet WTO:n riitojenratkaisuelimen raportin perusteella tarpeelliset muutokset asetukseen N:o 452/2007 asetuksen N:o 1515/2001 nojalla.

103 Kantajan ensimmäisen kanneperusteen kolmannessa osassa esittämiin argumentteihin on siten vastattava edellä 96–102 kohdassa esitettyjen toteamusten perusteella.

– Ensisijaisesti esitetty argumentti, jonka mukaan perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa toimielimet velvoitetaan saman asetuksen 11 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi tarkistamaan sellaisten tuottajien nollatullit, joiden polkumyyntimarginaali on vähimmäistasoa

104 Kantaja väittää, että perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa toimielimet ”velvoitetaan” mainitun asetuksen 11 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi tarkistamaan sellaisten tuottajien nollatullit, joiden polkumyyntimarginaali on vähimmäistasoa.

105 Ensiksi on syytä huomauttaa, että – kuten käy selvästi ilmi vireillepanoilmoituksesta – komissio aloitti käsiteltävässä asiassa perusasetuksen 5 artiklan mukaisen menettelyn todettuaan neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan, että unionin kolmen tuottajan 20.8.2009 jättämä valitus oli yhteisön tuotannonalan tekemä tai sen puolesta tehty ja että oli olemassa riittävä näyttö menettelyn aloittamiseksi (vireillepanoilmoituksen 1 ja 5 kohta).

106 Lisäksi on pantava merkille, että komissio päätti panna vireille WTO:n valituselimen raporttiin perustuvan asetuksen N:o 452/2007 tarkastelun asetuksen N:o 1515/2001 2 artiklan 3 kohdan nojalla (vireillepanoilmoituksen 10 kohta) ja että neuvosto antoi asetuksen N:o 1241/2010, jolla kantaja suljettiin pois asetuksen N:o 452/2007 soveltamisalasta.

107 Tältä osin on muistutettava, että asetuksen N:o 1515/2001 2 artiklan 1 kohdan mukaan on niin, että kun riitojenratkaisuelin hyväksyy raportin muusta kuin kiistanalaisesta toimenpiteestä, neuvosto voi tapauskohtaisesti kumota kiistanalaisen toimenpiteen, muuttaa sitä tai toteuttaa muita erityisiä toimenpiteitä, joita se pitää tarkoituksenmukaisina raporttiin sisältyvien oikeudellisten tulkintojen huomioon ottamiseksi. Mainitun asetuksen johdanto-osan 5 perustelukappaleen mukaan unionin toimielimet saattavat pitää aiheellisena kumota perusasetuksen nojalla toteutetut toimenpiteet tai muuttaa niitä, mukaan lukien toimenpiteet, joihin ei ole sovellettu riitojenratkaisumenettelyä riitojen ratkaisusta annettuja sääntöjä ja menettelyjä koskevan sopimuksen yhteydessä, tai toteuttaa muita erityisiä toimenpiteitä riitojenratkaisuelimen hyväksymässä raportissa esitettyjen oikeudellisten tulkintojen huomioon ottamiseksi.

108 Toiseksi on todettava kantajan paikkansa pitävän huomautuksen mukaisesti, että unionin oikeuden säädöksiä on tulkittava mahdollisuuksien mukaan kansainvälisen oikeuden mukaisesti erityisesti silloin, kun säädösten nimenomaisena tarkoituksena on panna täytäntöön yhteisön tekemä kansainvälinen sopimus, kuten on asian laita perusasetuksessa, joka on annettu polkumyyntisopimuksesta johtuvien kansainvälisten velvoitteiden täyttämiseksi (ks. perusasetuksen johdanto-osan 3 perustelukappale).

109 Yhteisön tekemien kansainvälisten sopimusten ensisijaisuudesta unionin johdettuun oikeuteen nähden johtuu, että viimeksi mainittua on mahdollisuuksien mukaan tulkittava mainittujen sopimusten mukaisesti (ks. vastaavasti asia C-61/94, komissio v. Saksa, tuomio 10.9.1996, Kok., s. I-3989, 52 kohta; asia C-341/95, Bettati, tuomio 14.7.1998, Kok., s. I-4355, 20 kohta; C-149/96, Portugali v. neuvosto, tuomio 23.11.1999, Kok., s. I-8395, 49 kohta; C-76/00 P, Petrotub ja Republica, tuomio 9.1.2003, Kok., s. I-79, 56 ja 57 kohta ja T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomio 28.10.2004, Kok., s. II-3663, 138 kohta).

110 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että toimielinten perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdasta nyt käsiteltävässä asiassa tekemä tulkinta oli WTO:n valituselimen raportin päätelmien mukainen. On huomattava, että perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa säädetään ainoastaan siitä, että toimielimillä on mahdollisuus, ei velvollisuutta, panna vireille tarkastelu, jos viejän polkumyyntimarginaalin on todettu olevan vähimmäistasoa.

111 Mainitun säännöksen sanamuodosta nimittäin ilmenee, että menettelyt päätetään välittömästi sellaisten yksittäisten viejien osalta, joita koskevan polkumyyntimarginaalin on tutkimuksessa todettu olleen vähimmäistasoa ”ottaen huomioon, että ainoastaan tutkimus päätetään, – – ja että menettely koskee edelleen viejiä ja niitä voidaan tutkia uudelleen myöhemmässä tarkastelussa”.

112 Ilmauksen ”mahdollisuus” käytöstä seuraa näin ollen, että toimielimillä on mahdollisuus, ei velvollisuutta, tutkia uudelleen tarkastelun yhteydessä sellaiset tuottajat, joiden polkumyyntitulli oli vähimmäistasoa. Näin ollen on katsottava, että toimielimille annetaan kyseisessä säännöksessä harkintavaltaa päättää sellaisiin yksittäisiin viejiin kohdistettavan tutkimuksen uudelleen aloittamisesta, joiden polkumyyntimarginaali on tarkastelussa todettu olleen alle 2 prosenttia. Kantaja ei voi siten

väittää, että toimielimet olisivat ”tahallaan sivuuttaneet” perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan viimeisen virkkeen, koska kyseisessä säännöksessä toimielimiä ei velvoiteta panemaan vireille tarkastelua, jos viejälle on myönnetty vähimmäistason marginaali.

113 Kun otetaan huomioon edellä esitetty sekä WTO:n valituselimen raportin 305 kohtaan sisältyvä päätelmä, jonka mukaan hallinnollista tarkastelua tai muuttuneista olosuhteista johtuvaa tarkastelua ei voida kohdistaa viejiin, joiden polkumyyntimarginaali ei ylitä vähimmäistasoa, on todettava, että toimielimet ovat käsiteltävässä asiassa perusasetusta rikkomatta käyttäneet tämän asetuksen 9 artiklan 3 kohdan viimeisessä virkkeessä niille suotua mahdollisuutta olla kohdistamatta kantajaan saman asetuksen 11 artiklassa säädettyä uudelleentarkastelua koskevaa menettelyä sekä tutkineet kantajan uudelleen mainitun asetuksen 5 artiklan säännösten mukaisesti.

114 Näin ollen on aiheellista katsoa, että toimielimillä oli perusasetuksen 9 artiklan 3 artiklan mukainen mahdollisuus olla kohdistamatta kantajaan tarkastelua koskevaa menettelyä.

115 Kolmanneksi tarkasteltaessa kantajan väitteitä, joiden mukaan uuteen menettelyyn turvautumisella tarkastelun sijasta olisi merkittäviä seurauksia kantajalle, riittää, kun todetaan, että vaikka tällaisia seurauksia olisi ilmennytkin, kantaja ei ole kyennyt osoittamaan, että toimielimet olisivat toimineet laittomasti, minkä vuoksi tämä argumentti ei voi menestyä.

116 Edellä esitetystä seuraa, että kantajan pääasiallinen argumentti on hylättävä.

– Toissijaisesti esitetty argumentti, jonka mukaan komissio on tosiasiassa tarkastellut uudelleen kantajan nollatullia perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan vastaisesti sellaisena kuin se on tulkittuna WTO:n valituselimen raportin mukaisesti

117 Kantaja väittää, että komissio on tosiasiassa tarkastellut uudelleen sen nollatullia perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan vastaisesti sellaisena kuin se on tulkittuna WTO:n valituselimen raportin mukaisesti. Unionin toimielimet ovat siten tosiasiassa pyrkineet poistamaan WTO:n raportin vaikutukset.

118 Osoittaakseen, että komissio oli tosiasiallisesti pannut vireille mainitun tarkastelun, kantaja väittää ensinnäkin toiseen kanneperusteeseensa vedoten, että vaikka komissio onkin todennut vireillepanoilmoituksen 5.1 kohdassa, että tutkimuksessa määritetään, tuodaanko Kiinasta peräisin olevaa ja kantajan tuottamaa tarkasteltavana olevaa tuotetta polkumyynnillä ja onko kyseisellä polkumyynnillä ollut osuutta vahingon aiheutumiseen, komissio ei kuitenkaan ole tehnyt kyseistä tutkimusta. Vaikka tutkimusajanjakso ulottui 1.7.2008 ja 30.6.2009 väliselle ajalle, komissio ei ole kantajan mukaan tutkinut unionin tuotannonalalle tänä ajanjaksona mahdollisesti aiheutunutta haittaa vaan on ainoastaan tyytynyt toistamaan sen ensimmäisen tutkimuksen päätelmät, jossa haitta oli todettu vuoden 2007 osalta, sekä tutkimaan, oliko kantajan valmistaman tuotteen tuonnilla ollut osuutta kyseisen vahingon aiheutumiseen.

119 On syytä muistuttaa, että vahingon määrittäminen menettelyn vireillepanon jälkeen edellyttää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan sen osoittamista, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut ”merkittävää vahinkoa”, yhteisön tuotannonalaan kohdistuu ”merkittävä vahingon uhka” tai että yhteisön tuotannonalan perustamisessa tapahtuu ”merkittävää viivästystä”, kun taas välivaiheen tarkasteluja käsittelevässä perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa säädetään, että komissio voi välivaiheen tarkastelussa muun muassa ”tutkia, ovatko polkumyyntiä ja vahinkoa koskevat olosuhteet huomattavasti muuttuneet tai ovatko olemassa olevat toimenpiteet poistaneet aiemmin vahvistetun vahingon”.

120 Neuvosto otti käsiteltävässä asiassa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 58–61 perustelukappaleessa esille kyseisen tutkimuksen ne erityispiirteet, joiden vuoksi tavanomainen täysimääräinen vahinkoanalyysi oli käsiteltävässä asiassa mahdoton. Näin ollen neuvosto totesi ensinnäkin, että täysimääräinen vahinkoanalyysi oli tehty ensimmäisen tutkimuksen yhteydessä. Toiseksi neuvosto pani merkille, että komissio oli tässä ensimmäisessä tutkimuksessa näyttänyt toteen, että polkumyynnillä tapahtuneen etenkin Kiinasta peräisin olevien silityslautojen tuonti oli kantajan valmistamien silityslautojen tuontia lukuun ottamatta aiheuttanut merkittävää haittaa unionin tuotannonalalle. Kolmanneksi neuvosto korosti, että polkumyyntitulleja sovellettiin tutkimusajanjaksona kyseiseen tuontiin (lukuun ottamatta kantajan tuontia) ja että unionin tuotannonala oli siten jo suojattu kyseisen tuonnin haitallisilta vaikutuksilta. Neuvosto totesi siten, että oli laadittu mainitun tutkimuksen erityispiirteisiin soveltuva erityinen toimintamalli, jossa toimielimet keskittyivät tiettyihin vahinkoa osoittaviin tekijöihin.

121 Näihin vahinkoa osoittaviin tekijöihin sisältyi kantajan tuonnin tilanne, polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä, polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuus, hinnan alittavuus sekä se, että unionin tuotannonalan hinnat todettiin tutkimusajanjaksolla kokonaisvaltaisesti tappiollisiksi ja että kaikista unionin tuotannonalan toimittamista tiedoista kävi ilmi, että kantajan vienti unioniin oli aiheuttanut vahinkoa unionille (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 71–76 perustelukappale).

122 Ilman, että ensimmäisen kanneperusteen kolmannen osan yhteydessä olisi tarpeen lausua toimielinten valitsemien vahinkoa osoittavien tekijöiden merkityksellisyydestä, on todettava edellä 120 ja 121 kohdassa esitettyjen toteamusten perusteella, että toisin kuin kantaja väittää, komissio ei tyytynyt kyseisessä tutkimuksessa vain tutkimaan, olivatko polkumyyntiä ja vahinkoa koskevat olosuhteet huomattavasti muuttuneet tai olivatko olemassa olevat toimenpiteet poistaneet aiemmin vahvistetun vahingon. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 76 perustelukappaleesta sitä vastoin ilmenee, että neuvosto oli todellakin päätynyt siihen, että kantajan unionin markkinoilla polkumyynnillä myymät tuotteet olivat aiheuttaneet vahinkoa unionin tuotannonalalle.

123 Neuvosto totesi siten täysin perustellusti riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 90 perustelukappaleessa, että vahinkoanalyysissä ei pelkästään vahvistettu, että ensimmäisessä tutkimuksessa todettiin vahinkoa aiheutuneen, vaan että sen sijaan analyysissä keskityttiin kantajan polkumyyntihinnoilla tapahtuneen tuonnin kyseisen tutkimuksen jälkeen unionin tuotannonalalle aiheutuneisiin vahingollisiin vaikutuksiin ottaen samalla huomioon, ettei tavanomainen vahinkoanalyysi ollut tässä tapauksessa mahdollinen.

124 Kantaja väittää toiseksi, että riidanalaisella asetuksella käyttöön otetun tullin voimassaolo päättyy samaan aikaan kuin asetuksella N:o 452/2007 muille Kiinan tuottajille määrättyjen tullien voimassaolo, vaikka perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdassa säädetty viiden vuoden voimassaoloaika näyttäisi olevan ehdoton. Myös tämä argumentti on kuitenkin hylättävä.

125 On nimittäin todettava, että perusasetuksen 11 artiklan 1 kohdan mukaan polkumyyntitoimenpide on voimassa vain niin kauan ja siinä laajuudessa kuin se on tarpeen vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin estämiseksi. Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaan ”polkumyyntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen”. Tältä osin on katsottava, että neuvostolla on valta harkintansa mukaan vahvistaa lopullisen polkumyyntitullin soveltamisaika viittä vuotta lyhemmäksi, jos rajoittaminen on erityisten olosuhteiden vuoksi paras tapa ottaa huomioon menettelyn osapuolten erisuuntaiset intressit ja ylläpitää näiden intressien välistä tasapainoa perusasetuksessa tarkoitetulla tavalla (ks. analogisesti asia T-232/95, Cecom v. neuvosto, tuomio 8.7.1998, Kok., s. II-2679, 46 kohta).

126 Toimielimet saattoivat siten täysin perustellusti todeta riidanalaisen asetuksen 90 kohdassa, että vaikka kantajalle ei saa koitua hyötyä polkumyynnin aloittamisesta ensimmäisen tutkimuksen jälkeen, kyseinen yritys ei myöskään saa joutua kärsimään aiheettomista kielteisistä vaikutuksista. Neuvoston mukaan on

näin ollen niin, että jos asetuksen N:o 452/2007 mukaisten toimenpiteiden päättymistä koskevaa tarkastelupyyntöä ei ole esitetty, tuntuisi syrjivältä jatkaa tullin soveltamista kantajaan mainitun asetuksen voimassaolon päätyttyä.

127 Kun otetaan huomioon käsiteltävän asian erityisolosuhteet, jotka liittyvät muun muassa siihen, että osa unionin tuotannonalasta oli jo suojattu asetuksella N:o 452/2007 käyttöön otettujen polkumyyntitullien ansiosta ja että riidanalaisella asetuksella käyttöön otettujen toimenpiteiden voimassaoloaika oli syytä rajata asetuksella N:o 452/2007 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymiseen, jotta vältyttäisiin kaikelta mahdolliselta syrjinnältä kantajan ja mainitun asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuottajien välillä sekä mahdollistettaisiin tarvittaessa asetuksella N:o 452/2007 ja riidanalaisella asetuksella käyttöön otettujen toimenpiteiden samanaikainen uudelleentarkastelu, on aiheellista todeta, että riidanalaisella asetuksella käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaoloa koskevalla argumentilla ei voida näyttää toteen, että kantajan nollatullia olisi käsiteltävässä asiassa tosiasiallisesti tarkasteltu uudelleen.

128 Kantaja väittää kolmanneksi, että toimielimet ovat ”painostaneet” sitä ilmeisenä tarkoituksenaan poistaa nollatulli, jonka se sai ensimmäisen tutkimuksen yhteydessä toimitettujen sellaisten tietojen perusteella, joita ei missään vaiheessa ollut kyseenalaistettu.

129 On aiheellista todeta, että kantajan argumentilla pyritään näyttämään toteen, että toimielimet ovat syyllistyneet harkintavallan väärinkäyttöön.

130 Tällainen argumentti on kuitenkin hylättävä. Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että unionin päätös tai toimenpide täyttää harkintavallan väärinkäytön tunnusmerkit ainoastaan, jos objektiivisten, asiaankuuluvien ja johdonmukaisten tekijöiden perusteella ilmenee, että toimella tavoitellaan muita kuin sen perusteeksi esitettyjä päämääriä (asia C-323/88, Sermes, tuomio 11.7.1990, Kok., s. I-3027, 33 kohta; asia T-167/94, Nölle v. neuvosto ja komissio, tuomio 18.9.1995, Kok., s. II-2589, 66 kohta ja T-2/95, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, tuomio 15.10.1998, Kok., s. II-3939, 376 kohta). Kantaja ei kuitenkaan ole toimittanut kyseisiä todisteita.

131 Ensimmäisen kanneperusteen kolmas osa sekä koko kanneperuste on edellä esitettyjen toteamusten perusteella hylättävä.

Toinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5 kohdan rikkomista, koska polkumyyntitullit on määrätty kantajalle ilman, että unionin teollisuudelle on osoitettu aiheutuneen vahinkoa tutkimusajanjakson aikana

132 Kantaja väittää toisessa kanneperusteessaan, että polkumyyntitullit on otettu käyttöön käsiteltävässä asiassa ilman, että unionin teollisuudelle on osoitettu aiheutuneen vahinkoa tutkimusajanjakson aikana, mikä on vastoin perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5 kohtaa.

133 Kantaja väittää tältä osin, että perusasetuksen 3 artiklassa, luettuna yhdessä polkumyyntisopimuksen 3 artiklan 1 kohdan ja 3 artiklan 4 kohdan kanssa, sellaisena kuin WTO:n riitojenratkaisuelin ja valituselin sekä unionin tuomioistuin sen tulkitsevat, säädetään siitä, että jokaisessa tutkimuksessa on arvioitava kaikki merkitykselliset taloudelliset tekijät ja seikat. Kyseisessä säännöksessä toimielimet velvoitetaan siten vähintään arvioimaan WTO:n polkumyyntisopimuksen 3 artiklan 4 kohdassa lueteltujen niiden 16 tekijän ja seikan vaikutukset, joihin on lisättävä vielä perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu erityinen tekijä. Vahinkoanalyysissä on kuitenkin käsiteltävässä asiassa kantajan mukaan tyydytty arvioimaan vain tietyt seikat, jotka koskevat yksinomaan kantajan tuotteiden kehittymistä markkinaosuuksien ja hintojen osalta, eikä siinä ole arvioitu lainkaan niitä unionin tuotannonalan tilannetta koskevia tekijöitä ja seikkoja, joihin neuvosto vetosi kokonaisuudessaan ensimmäisen tutkimuksen päätelmissä.

134 On syytä muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisen kauppapolitiikan ja erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia (ks. vastaavasti asia 191/82, Fediol v. komissio, tuomio 4.10.1983, Kok., s. 2913, Kok. Ep. VII, s. 271, 26 kohta; edellä 96 kohdassa mainittu asia Ikea Wholesale, tuomion 40 kohta ja asia C-535/06 P, Moser Baer India v. neuvosto, tuomio 3.9.2009, Kok., s. I-7051, 85 kohta).

135 Lisäksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan vahingon määrittäminen edellyttää monitahoisten taloudellisten kysymysten arviointia. Unionin toimielimillä on tältä osin laaja harkintavalta (asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991, Kok., s. I-2069, 86 kohta; asia T-164/94, Ferchimex v. neuvosto, tuomio 28.9.1995, Kok., s. II-2681, 131 kohta ja asia T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products v. neuvosto, tuomio 14.3.2007, Kok., s. II-669, 43 kohta).

136 Unionin tuomioistuinten harjoittaman valvonnan on siten kohdistuttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen valinnan perusteena olevat tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa ja ettei tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen virheellisesti ja ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. edellä 135 kohdassa mainittu asia Ferchimex v. neuvosto, tuomio 67 kohta; asia T-210/95, EFMA v. neuvosto, tuomio 28.10.1999, Kok., s. II-3291, 57 kohta ja edellä 135 kohdassa mainittu asia Aluminium Silicon Mill Products v. neuvosto, tuomion 43 kohta).

137 Lisäksi kantajan on esitettävä sellainen näyttö, jonka perusteella unionin yleinen tuomioistuin voi todeta, että neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen vahingon arvioinnissa (ks. edellä 109 kohdassa mainittu asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 119 kohta ja asia T-300/03, Moser Baer India v. neuvosto, tuomio 4.10.2006, Kok., s. II-3911, 140 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

138 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on muistuttanut edellä 96 kohdassa mainitussa asiassa Ikea Wholesale antamassaan tuomiossa (tuomion 61 ja 62 kohta), perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa unionin viranomaisille myönnetään harkintavaltaa niiden tutkiessa ja arvioidessa tässä säännöksessä mainittuja seikkoja. Lisäksi kyseisessä säännöksessä edellytetään ainoastaan, että tutkitaan ne ”olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat [unionin tuotannonalan] tilanteeseen”.

139 Toimielinten on siis harkintavaltaa käyttäessään arvioitava edellä mainitut tekijät ja otettava edellä mainitussa säännöksessä tässä tarkoituksessa luetelluista arviointiperusteista huomioon ne, joita ne pitävät tarkoituksenmukaisina kussakin yksittäistapauksessa (asia C-179/87, Sharp Corporation v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok., s. I-1635, 46 kohta).

140 Koska on kiistatonta, että toimielimet eivät ole riidanalaisen asetuksen osalta tutkineet kaikkia perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja tekijöitä, on selvitettävä, ovatko toimielimet tehneet käsiteltävässä asiassa ilmeisen arviointivirheen, kuten kantaja väittää, tutkiessaan ainoastaan ne taloudelliset tekijät ja seikat, joita ne pitivät merkityksellisinä käsiteltävässä asiassa ja jotka vaikuttavat unionin tuotannonalan tilanteeseen.

141 Aluksi on todettava, ettei kantaja riitauta tässä toisessa kanneperusteessa niiden taloudellisten tekijöiden ja seikkojen merkityksellisyyttä, jotka toimielimet ovat ottaneet huomioon arvioidessaan unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa, eikä myöskään komission tästä arviosta riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 58–75 perustelukappaleessa tekemää analyysiä. Kantaja ei riitauta myöskään toimielinten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 76 perustelukappaleessa tekemää päätelmää, jonka mukaan unionin tuotannonala kärsii vahinkoa, joka johtuu kantajan unionin markkinoilla polkumyynnillä myymistä määristä, jotka unionin tuotannonala muussa tapauksessa olisi saattanut toimittaa.

142 Kantaja tyytyy nimittäin vain väittämään yhtäältä, etteivät unionin toimielimet ole tutkineet kaikkia polkumyyntisopimuksen 3 artiklan 4 kohdassa sekä perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa mainittuja tekijöitä ja seikkoja, ja toisaalta, että neuvosto vetosi kokonaisuudessaan ensimmäisen tutkimuksen päätelmiin tutkiessaan unionin tuotannonalan tilanteeseen vaikuttavia tekijöitä ja seikkoja, vaikka kyseisessä tutkimuksessa oli todettu, ettei kantaja ollut harjoittanut polkumyyntiä.

143 Vaikka onkin kiistatonta, ettei komissio tutkinut tässä tutkimuksessa kaikkia unionin tuotannonalan tilanteeseen vaikuttavia tekijöitä ja seikkoja, kuten se oli tehnyt ensimmäisessä tutkimuksessa (väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta ja Ukrainasta peräisin olevien silityslautojen tuonnissa 30.10.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1620/2006 (EUVL L 300, s. 13) johdanto-osan 94–107 perustelukappale sekä asetuksen N:o 452/2007 johdanto-osan 44–47 perustelukappale), tästä ei voida päätellä, että toimielimet eivät ole käsiteltävässä asiassa tutkineet 138 ja 139 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettujen olennaisten tekijöiden merkityksellisyyttä.

144 Kuten on tuotu esille riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 61 perustelukappaleessa, komissio tutki ensinnäkin kantajan valmistamien silityslautojen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kehitystä, toiseksi sitä, oliko tuonti tapahtunut unionin tuotannonalan myyntihintoja alhaisemmilla hinnoilla ja mikä oli unionin tuotannonalan hintojen kannattavuus, sekä kolmanneksi unionin tuotannonalan toimittamat tiedot, joista kävisi ilmi, että kantajan vienti unioniin on aiheuttanut unionin tuotannonalalle vahinkoa, joka koskee esimerkiksi asiakkaiden ja tilausten menettämistä Since Hardwarelle sekä tämän yhtiön myynnin kannattavuutta unionissa tutkimusajanjaksolla

145 Tarkasteltaessa erityisesti komission arvioita unionin tuotannonalan tilanteesta huomattakoon, että neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 70–72 perustelukappaleessa ensinnäkin, että unionin tuotannonala oli menettänyt lukuisia toimeksiantoja kantajalle, sekä toiseksi, että useiden unionin tuottajien myynti unionin asiakkaille oli vähentynyt huomattavasti verrattuna ensimmäiseen tutkimusajanjaksoon, kun taas kantajan myynti näille asiakkaille oli kasvanut tuntuvasti nykyisellä tutkimusajanjaksolla. Kantaja ei kuitenkaan riitauta näiden vahinkoa osoittavien tekijöiden ja seikkojen merkityksellisyyttä.

146 Toisin kuin kantaja väittää, toimielimet eivät ole sivuuttaneet sitä tosiasiaa, etteivät ne olleet ensimmäisessä tutkimuksessa todenneet kantajan harjoittaneen polkumyyntiä. Päinvastoin toimielimet ottivat asianmukaisesti huomioon asetuksen N:o 452/2007 päätelmät ja oikeusvaikutukset tutkiakseen käsiteltävässä asiassa ainoastaan olennaiset vahinkoa osoittavat seikat.

147 Tässä yhteydessä on muistutettava, kuten on jo tehty ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä (ks. edellä 120 kohta), että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 58–61 perustelukappaleesta käy ilmi, että neuvosto tukeutui ensimmäisen tutkimuksen päätelmiin selvittääkseen, että koska unionin tuotannonala oli tutkimusajanjaksolla jo suojattu Kiinasta ja Ukrainasta peräisin olevien silityslautojen tuonnin, kantajan tuontia lukuun ottamatta, haitallisilta vaikutuksilta, tavanomainen täysimääräinen vahinkoanalyysi oli käsiteltävässä asiassa mahdoton, minkä vuoksi oli laadittu kyseisen tutkimuksen erityispiirteisiin soveltuva erityinen toimintamalli, jossa toimielimet keskittyivät tiettyihin vahinkoa osoittaviin tekijöihin. Lisäksi neuvosto on nojautunut joihinkin ensimmäisessä tutkimuksessa kerättyihin tietoihin osoittaakseen, että monet unionin tuotannonalan tärkeät asiakkaat olivat vaihtaneet toimittajaa ja hankkineet aiempaa enemmän tuotteita kantajalta ja vähemmän unionin tuotannonalalta (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 70–72 perustelukappale).

148 Neuvosto totesi näin ollen ilmeistä arviointivirhettä tekemättä riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 96 perustelukappaleessa, että kaikkien vahinkoa osoittavien tekijöiden tutkiminen uudelleen ei olisi kannattanut, sillä vaikka oletettaisiin, että kaikki kyseiset tekijät olisivat muuttuneet myönteisiksi, se johtuisi (ainakin osittain) siitä, että unionin tuotannonala on jo suojattu kaikelta Kiinasta ja Ukrainasta tulevalta polkumyyntituonnilta (kantajalta tulevaa tuontia lukuun ottamatta).

149 Koska edellä esitetystä seuraa, että neuvosto on oikeutetusti tutkinut ainoastaan edellä 138 ja 139 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetut olennaiset seikat, kantajan argumentti, jonka mukaan riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 96 perustelukappaleeseen sisältyvä väite (ks. edellä 148 kohta) merkitsee ”sen myöntämistä, että jos komissio olisi tutkinut kaikki tekijät ja ja seikat, kaikki nämä tekijät olisivat olleet positiivisia, koska unionin tuotannonala oli jo suojattu voimassa olleilla tulleilla”, on hylättävä tehottomana.

150 Toinen kanneperuste on edellä esitetyn perusteella hylättävä.

Kolmas kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen alakohdan rikkomista, koska päätös olla myöntämättä kantajalle markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa on tehty sen perusteella, mitä komissio tiesi hylkäämisen vaikutuksista kantajan polkumyyntimarginaaliin, sekä selvitysvelvollisuutta sääntelevien periaatteiden sekä hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista

151 Kantaja väittää kolmannessa kanneperusteessaan, että päätös olla myöntämättä sille markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa on unionin oikeuden vastainen. Kantaja väittää tämän kanneperusteen ensimmäisessä osassa, että kyseinen hylkäämispäätös on tehty sen perusteella, mitä komissio tiesi hylkäämisen vaikutuksista sen polkumyyntimarginaaliin. Kanneperusteen toisessa osassa kantaja puolestaan väittää, että sille asetettu selvitysvelvollisuus on kohtuuton ja loukkaa unionin oikeuden yleisiä periaatteita.

Kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa, jossa väitetään, että päätös olla myöntämättä kantajalle markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa on tehty sen perusteella, mitä komissio tiesi hylkäämisen vaikutuksista kantajan polkumyyntimarginaaliin, ja että tämä rikkoo perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toista alakohtaa

152 Kantaja väittää, että komission päätös olla myöntämättä sille markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa on tehty sen perusteella, mitä komissio tiesi hylkäämisen vaikutuksista kantajan polkumyyntimarginaaliin, ja että tämä rikkoo perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toista alakohtaa, sellaisena kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on sitä tulkinnut asiassa T-138/02, Nanjing Metalink vastaan neuvosto, 14.11.2006 antamassaan tuomiossa (Kok., s. II-4347, 43 ja 44 kohta) ja asiassa T-299/05, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision vastaan neuvosto, 18.3.2009 antamassaan tuomiossa (Kok., s. II-565, 128 ja 138 kohta). Kantaja väittää lisäksi, että toimielimet ovat loukanneet ”kokonaisvaltaisemmin sen puolustautumisoikeuksia”.

153 Tarkasteltaessa väitettä kantajan puolustautumisoikeuksien loukkaamisesta on alustavasti muistutettava, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan sekä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan mukaan kanteessa on oltava yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Tämä on ilmaistava niin selvästi ja tarkasti, että vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja että unionin yleinen tuomioistuin voi antaa kanteen johdosta ratkaisun tietyissä tapauksissa jopa ilman muita tietoja. Kanteessa on näin ollen nimenomaisesti selitettävä, mitä kanteen perustana oleva oikeudellinen peruste sisältää, eikä pelkkä ylimalkainen viittaaminen tähän perusteeseen täytä työjärjestyksessä asetettuja vaatimuksia (asia T-102/92, Viho v. komissio, tuomio 12.1.1995, Kok., s. II-17, 68 kohta; asia T-352/94, Mo och Domsjö v. komissio, tuomio 14.5.1998, Kok., s. II-1989, 333 kohta ja asia T-224/10, Association belge des consommateurs test-achats v. komissio, tuomio 12.10.2011, Kok., s. II-7177, 71 kohta). Koska kantaja ei ole lainkaan täsmentänyt puolustautumisoikeuksiensa loukkaamista koskevaa kanneperustettaan, se on jätettävä tutkimatta.

154 Kantaja väittää perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen alakohdan rikkomisesta, että edellä 152 kohdassa mainituissa asioissa Nanjing Metalink vastaan neuvosto sekä Shanghai Excell M&E Enterprise et Shanghai Adeptech Precision vastaan neuvosto annetuista tuomioista ilmenee, että kyseisessä säännöksessä säädettyä määräaikaa rikotaan aina, kun komissio tekee markkinataloudessa

toimivan yrityksen asemaa koskevan hylkäävän päätöksen silloin, kun sillä on jo hallussaan tietoja, joiden perusteella se voi laskea asianomaisen tuottajan polkumyyntimarginaalin, jos markkinataloudessa toimivan yrityksen asema on myönnetty tai jos sitä ei ole myönnetty.

155 Kun kantajalta tiedusteltiin istunnossa argumentaationsa laajuudesta, se täsmensi, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toinen alakohta, sellaisena kuin yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on sitä tulkinnut edellä 152 kohdassa mainituissa asioissa annetuissa tuomioissa sekä asiassa T-274/07, Zhejiang Harmonic Hardware Products vastaan neuvosto, 8.11.2011 (37 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) antamassaan tuomiossa, tarjoaa suojan komission mielivaltaa vastaan niin, ettei se voi tehdä päätöstä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevasta hakemuksesta sen perusteella, mitä se tietää päätöksen vaikutuksesta asianomaisen yrityksen polkumyyntimarginaaliin.

156 Nämä edellytykset täyttyvät käytännössä silloin, kun komissio on pyytänyt ja saanut asianomaiselta tuottajalta vastaukset polkumyynnin torjuntaa koskevan kyselyn niihin osiin, jotka koskevat kyseisen tuottajan kotimaan myyntiä ja sen kustannuksia, sekä saanut vastaavat tiedot myös yhdeltä tai useammalta vertailumaiden yrityksiltä, tai kun komissio on muulla tavoin saanut tietoonsa, että normaaliarvo vertailumarkkinoilla oli korkeampi kuin Kiinassa.

157 Komissio olisi kuitenkin voinut käsiteltävässä asiassa laskea kantajan polkumyyntimarginaalin 18.12.2009, jolloin komissio sai vastaukset polkumyynnin torjuntaa koskevaan unionin tuottajien kyselyyn, minkä vuoksi riidanalainen asetus olisi kumottava, koska päätös siitä, olisiko kantajan pitänyt saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asema, olisi voinut olla toisenlainen, jos komissiolla ei olisi ollut mainittuja tietoja.

158 On aiheellista muistuttaa, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaan Kiinasta peräisin olevaa tuontia koskevassa polkumyyntitutkimuksessa normaaliarvo määritetään 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella sekä c alakohdassa olevien perusteiden ja menettelyjen mukaisesti osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta.

159 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen alakohdan mukaan ”sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja edellä mainitut vaatimukset, suoritetaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, sen jälkeen kun neuvoa-antavaa komiteaa on erityisesti kuultu ja kun yhteisön tuotannonalalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia. Tämä määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan”.

160 Niiden tuomioiden perusteella, joihin kantaja on vedonnut ja jotka mainitaan edellä 152 ja 155 kohdassa, ei ensinnäkään voida ajatella, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa säädetyn määräajan ylittäminen johtaisi aina automaattisesti sellaisen lopullisten polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta annetun neuvoston asetuksen kumoamiseen, jonka antamismenettelyyn kyseessä oleva määräaika kuuluu. Näin ollen – kuten yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut edellä 152 kohdassa mainitussa asiassa Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa (138 ja 139 kohta) – perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetyn määräajan ylittäminen voi johtaa tällaiseen kumoamiseen vain, jos kantaja osoittaa, että neuvosto olisi voinut antaa kantajan etujen kannalta riidanalaista asetusta suotuisamman asetuksen, jos mainittua määräaikaa ei olisi ylitetty.

161 Toiseksi kantaja ei voi vedota perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan tarkoitukseen, sellaisena kuin yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut sen esille edellä 152 ja 155 kohdassa mainituissa asioissa antamissaan tuomioissa, tukeakseen väitettä, jonka mukaan kyseisessä asetuksessa säädettyä määräaikaa rikotaan aina, kun komissio tekee markkinataloudessa

toimivan yrityksen asemaa koskevan hylkäävän päätöksen silloin, kun sillä on jo hallussaan tietoja, joiden perusteella se voi laskea asianomaisen tuottajan polkumyyntimarginaalin ja siten jättää soveltamatta tämän säännöksen sanamuotoa, jossa säädetään siitä, että komissiolla on kolme kuukautta aikaa tehdä päätös sille toimitetuista markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevista hakemuksista.

162 Tältä osin on todettava ensinnäkin, että juuri vastauksessaan kantajan kyseisessä asiassa esittämään erityiseen argumenttiin, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisessä virkkeessä säädetään poikkeuksetta, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemasta tehty ratkaisu pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korosti edellä 152 kohdassa mainitussa asiassa Nanjing Metalink International vastaan neuvosto annetussa tuomiossa (44 kohta), että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan kanssa on ristiriidassa se, että toimielimet arvioivat uudelleen tietoja, jotka olivat niiden käytettävissä jo markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman alkuperäisen määrittämisen aikana, ja että kyseisen säännöksen tavoitteena oli erityisesti varmistaa, ettei kysymystä siitä, toimiiko kyseessä oleva tuottaja markkinatalousolosuhteissa, ratkaista sillä perusteella, mikä on sen vaikutus polkumyyntimarginaalin laskemiseen. Kantajan argumentti kuitenkin hylättiin, sillä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päättelyn johtolankana oli se, ettei voimassa voida pitää sellaista markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämiseen perustuvaa päätöstä, joka ei enää vastaa asianomaisen tuottajan tilannetta (edellä 152 kohdassa mainittu asia Nanjing Metalink v. neuvosto, tuomion 45–47 kohta).

163 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi edellä 152 kohdassa mainitussa asiassa Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa (128 kohta) edellä mainitun säännöksen tarkoitukseen vain sen selvittämiseksi, ettei mainitun määräajan tehokas vaikutus vaarannu, jos kolmen kuukauden määräajan päättymisen ja markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan päätöksen välisenä aikana, kun otetaan huomioon käsiteltävän tapauksen olosuhteet, olisi todettava, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa pyytäneet yritykset olivat saattaneet komission tilanteeseen, jossa sen olisi mahdotonta tietää, miten sen päätös markkinataloudessa toimivan yrityksen asemasta saattaisi vaikuttaa polkumyyntimarginaalin laskentaan.

164 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi myös edellä 155 mainitussa asiassa Zhejiang Harmonic Hardware Products vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa (37 kohta) perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen alakohdan tarkoitukseen mutta muistutti samalla, ettei kyseisen säännöksen kanssa ole ristiriidassa se, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa ei ylläpidetä silloin, kun sen vuoksi, että se tosiasiallinen tilanne, jonka perusteella tämä asema myönnettiin, on muuttunut, ei voida enää katsoa, että kyseessä oleva tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa, tai kun komission on ehdotettava neuvostolle lopullisia toimenpiteitä, joilla pysytetään kyseessä olevan yrityksen vahingoksi virhe, johon on syyllistytty mainitun asetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittuja aineellisia edellytyksiä alun perin arvioitaessa.

165 Edellä esitetystä seuraa, toisin kuin kantaja väittää, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei katsonut edellä 152 kohdassa mainituissa asioissa Nanjing Metalink vastaan neuvosto ja Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision v. neuvosto sekä edellä 155 kohdassa mainitussa asiassa Zhejiang Harmonic Hardware Products vastaan neuvosto antamissaan tuomioissa, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen alakohdan tarkoitus oikeuttaa kumoamaan lopullisten polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta annetun asetuksen yrityksen hyväksi aina, kun komission on ollut mahdollista tietää, miten markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeva päätös saattaisi vaikuttaa kyseisen yrityksen polkumyyntimarginaalin laskentaan, ja vain siksi, että komissiolla on tämä tieto silloin, kun se tekee markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan päätöksen. Neuvoston tavoin on todettava, ettei voida todeta olevan välitöntä yhteyttä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan ja sen välillä, että komissio on mahdollisesti tiennyt, miten markkinataloudessa toimivan

yrityksen asemaa koskeva päätös saattaa vaikuttaa yritysten polkumyyntimarginaaliin. Perusasetuksessa ei sitä paitsi edellytetä, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeva päätös olisi tehtävä ajankohtana, jolloin komission hallussa ei ole tietoja, joiden perusteella sen olisi mahdollista tietää, miten markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeva päätös saattaa vaikuttaa yritysten polkumyyntimarginaaliin. Tältä osin ei voida pois sulkea sitä, että vaikka kyseistä määräaikaa ei ylitettäisi markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevaa päätöstä tehdessä, komissio tekee kyseisen päätöksen, vaikka sillä on jo hallussaan tiedot, joiden pohjalta se voi arvioida päätöksen vaikutusta asianomaisen yrityksen polkumyyntimarginaaliin.

166 Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-141/08/P, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware vastaan neuvosto, 1.10.2009 antamasta tuomiosta (Kok., s. I-9147) joka tapauksessa ilmenee, että laillisuusperiaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen nojalla ja jollei perusasetuksessa säädettyjen menettelyllisten takeiden noudattamisesta muuta johdu, yhteisöjen tuomioistuin pitää parempana perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa vahvistettujen aineellisten edellytysten asianmukaista soveltamista kuin sitä, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemasta vaaditaan lopullista päätöstä tai ettei markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan päätöksen vaikutusta yritysten asemaan tiedetä kyseistä päätöstä tehdessä. Kuten yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on muistuttanut edellä 155 kohdassa mainitussa asiassa Zhejiang Harmonic Hardware Products vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa (39 kohta), yhteisöjen tuomioistuin on katsonut tässä tuomiossa, että laillisuusperiaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen valossa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaa ei voida tulkita tavalla, joka velvoittaisi komission ehdottamaan neuvostolle lopullisia toimenpiteitä, joilla pysytettäisiin kyseessä olevan yrityksen vahingoksi virhe, johon on syyllistytty tässä säännöksessä vahvistettuja aineellisia edellytyksiä alun perin arvioitaessa. Jos siis komissio huomaa tutkinnan aikana, että toisin kuin se on alun perin arvioinut, yritys täyttääkin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistetut edellytykset, sen olisi tehtävä tästä asianmukaiset päätelmät varmistaen samalla, että perusasetuksessa säädettyjä menettelyllisiä takeita noudatetaan (em. asia Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, tuomion 111 ja 112 kohta).

167 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että vaikka markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevat päätökset onkin lähtökohtaisesti aina tehtävä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen alakohdan sanamuodon mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta niin, että tämä määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan, unionin tämänhetkisen lainsäädännön perusteella on kuitenkin unionin tuomioistuinten kyseisestä säännöksestä tekemän, edellä 152 ja 155 kohdassa mainitun tulkinnan mukaan niin, että päätöksen tekeminen kyseisen määräajan jälkeen ei yksistään johda polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta annetun asetuksen kumoamiseen ja että päätöstä voidaan muuttaa menettelyn aikana, jos se osoittautuu virheelliseksi.

168 Käsiteltävässä asiassa on kiistatonta, että lopullista päätöstä hylätä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeva kantajan hakemus ei ole tehty perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa säädetyssä kolmen kuukauden määräajassa. Tutkimusmenettelyn vireillepanosta tehty ilmoitus julkaistiin nimittäin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 2.10.2009. Lopullinen päätös markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan hakemuksen hylkäämisestä esitettiin kuitenkin 26.3.2010 ja vahvistettiin 30.4.2010.

169 Lisäksi on muistettava, että komissio sai 19.11.2009 kantajalta vastaukset polkumyynnin torjuntaa koskevaan kyselyyn, myös kyselyn niihin osiin, jotka koskivat kyseisen tuottajan kotimaan myyntiä ja sen kustannuksia (ks. edellä 29 kohta). Kantajan mukaan komissio saattoi näiden tietojen perusteella laskea sen polkumyyntimarginaalin siinä tapauksessa, että kantajalle olisi myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asema. Lisäksi komissio sai 18.12.2009 vastaukset polkumyynnin torjuntaa koskevaan edellä 23 kohdassa tarkoitettujen unionin tuottajien kyselyyn ja saattoi siten kantajan mukaan arvioida jo tuona päivänä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan hylkäävän päätöksen vaikutusta kantajan polkumyyntimarginaaliin.

170 Edellä esitetyn perusteella on kuitenkin todettava, että vaikka otaksuttaisiin, että sillä tosiasialla, että komission oli mahdollista tietää markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan päätöksen vaikutus kantajan polkumyyntimarginaaliin, koska se ei noudattanut perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa säädetyttä kolmen kuukauden määräaikaa, voisi olla merkitystä, jos katsottaisiin, että kyseiset tiedot ovat saattaneet vaikuttaa komission päätöksentekoon, on siitä huolimatta todettava, ettei kantaja ole näyttänyt toteen, että riidanalaisella asetuksella olisi voinut olla toisenlainen sisältö ilman väitettyä virheellistä menettelyä, joka vaikutti markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevaan päätöksentekomenettelyyn.

171 Ensinnäkään ei voida hyväksyä kantajan väitettä, jonka mukaan komission päätös hylätä sen hakemus saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asema oli tehty ”sen perusteella, mitä komissio tiesi päätöksen vaikutuksesta kantajan polkumyyntimarginaaliin”, ja että päätös ”olisi voinut olla toisenlainen, ellei komissiolla olisi ollut hallussaan tätä tietoa”. Pelkkä tieto siitä, miten markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeva päätös saattaa vaikuttaa yrityksen polkumyyntimarginaaliin, ei nimittäin välttämättä tarkoita, että kyseisellä päätöksellä – ja siten myös riidanalaisella asetuksella – olisi voinut olla toisenlainen sisältö, jos se olisi tehty perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetyssä kolmen kuukauden määräajassa. Kantajankin mukaan komissio saattoi jo 18.12.2009 eli ennen mainitun määräajan päättymistä tietää markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan hylkäävän päätöksen vaikutuksen sen polkumyyntimarginaaliin. Toisaalta on todettava, että vaikka komission hallussa olisikin tiedot, joiden pohjalta se voi laskea tuottajan polkumyyntimarginaalin tehdessään tätä koskevan päätöksen markkinataloudessa toimivan yrityksen asemasta, kyseinen päätös – ja lopullisten polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta annettu asetus – ei välttämättä olisi ollut toisenlainen. Näin voi olla silloin, jos oli selvää, ettei kyseinen tuottaja voinut saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa, koska komissio on katsonut perustellusti, ettei kyseinen tuottaja ole täyttänyt perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädettyjä markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämistä koskevia edellytyksiä ja että edellytykset polkumyyntitullien asettamiksi olivat täyttyneet.

172 Kantajan argumenttia ei ole myöskään mitenkään perusteltu. Kantaja nimittäin vain tyytyy väittämään esittämättä minkäänlaisia perusteluja väitteelleen, että ”komission tarkoituksena oli poistaa [kantajan] nollatulli”– – , ja että ”kaikki keinot olivat oikeutettuja tähän tavoitteeseen pääsemiseksi”. Kantajan argumentti on näin ollen hylättävä edellä 130 kohdassa esitetyistä syistä, vaikka oletettaisiin, että kantaja on argumentillaan halunnut osoittaa, että komissio on syyllistynyt harkintavallan väärinkäyttöön.

173 Toisaalta kantaja ei esitä mitään viitteitä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevaa päätöstä koskevista sellaisista seikoista, joita olisi voitu arvioida toisin, jos komission päätös olisi tehty kolmen kuukauden määräajassa tai jos komissio ei olisi ollut tietoinen päätöksen vaikutuksesta kantajan polkumyyntimarginaaliin.

174 Kantaja tosin esittää satunnaisesti muutamia huomautuksia kotimarkkinoiden pääasiallisista tuotantopanoksista maksetusta hinnasta. Kantaja toteaa siten, ettei komissio ole viitannut mitenkään siihen, että Kiinan valtio olisi vaikuttanut kantajan raaka-aineiden ostoa koskeviin päätöksiin. Valtion puuttumisesta on esitetty ainoastaan makrotaloudellisia väitteitä, jotka liittyvät Kiinan viranomaisten toimintaan, jolla ne pyrkivät kokonaisvaltaisesti sääntelemään markkinahintoja. Tällaista toimintaa ei kuitenkaan voida pitää sellaisena valtion merkittävänä puuttumisena tuotantopanosten hintaa ja kustannuksia koskeviin yritysten päätöksiin, joka estäisi ottamasta näissä päätöksissä huomioon tarjontaa ja kysyntää heijastavat markkinasignaalit.

175 Tällaisten huomautusten tarkoituksena on kuitenkin ennemminkin riitauttaa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vaatimuksen soveltaminen kuin näyttää toteen, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeva hylkäävä päätös on tehty sen perusteella, mitä komissio tiesi päätöksen vaikutuksesta kantajan polkumyyntimarginaaliin, mikä on kuitenkin tämän kolmannen kanneperusteen perustana oleva väite.

176 Joka tapauksessa on todettava, että vaikka oletettaisiin, että riitauttamalla sen, että komissio soveltaa kyseistä vaatimusta, kantaja pyrkii näyttämään toteen, että riippumatta perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan noudattamatta jättämisestä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeva päätös oli virheellinen, on aiheellista todeta, kuten ilmenee riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 27–34 perustelukappaleesta, että tutkimuksessa todettiin, ettei kantaja täyttänyt perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettua raaka-aineiden kustannuksia koskevaa vaatimusta eikä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua kantajan kirjanpitoa koskevaa vaatimusta.

177 Koska kyseisen tuottajan on täytettävä kaikki perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa luetellut edellytykset saadakseen markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman ja koska sen hakemus on hylättävä, mikäli se ei täytä yhtä näistä edellytyksistä (edellä 54 kohdassa mainittu asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 109 kohta), kantajan väitteellä ei voida kyseenalaistaa komission kantajan hakemuksesta tekemää arvioita, koska kantaja ei riitauta sitä, ettei se täyttänyt perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua vaatimusta.

178 Tästä seuraa, ettei kantaja ole kyennyt näyttämään toteen, että riidanalaisella asetuksella olisi voinut olla toisenlainen sisältö, jos komission päätös kantajan hakemuksesta saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asema olisi tehty perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetyssä kolmen kuukauden määräajassa tai kaikkien sellaisten tietojen puuttuessa, joiden perusteella komissio olisi voinut laskea kantajan polkumyyntimarginaalin.

179 Kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa on näin ollen hylättävä.

Kolmannen kanneperusteen toinen osa, jossa väitetään, että komission kantajalle asettama selvitysvelvollisuus sen osoittamiseksi, että tämä toimii markkinataloudessa, on kohtuuton ja loukkaa unionin oikeuden yleisiä periaatteita

180 Kantaja väittää tämän kolmannen kanneperusteen toisessa osassa, että komission sille asettama selvitysvelvollisuus sen osoittamiseksi, että tämä toimii markkinataloudessa, on kohtuuton ja loukkaa unionin oikeuden yleisiä periaatteita ja erityisesti hyvän hallinnon periaatetta. Unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan toimielimillä ei ole oikeutta vaatia vientiä harjoittavaa kiinalaista yritystä todistamaan sellaista, mitä sen on mahdoton todistaa, jotta se voisi saada perusasetuksessa tarkoitetun oikeuden.

181 Komissio on kantajan mukaan vaatinut käsiteltävässä asiassa sitä osoittamaan, etteivät Kiinan viranomaiset puuttuneet merkittävästi Kiinan teräsmarkkinoihin, mitä kantajan oli mahdoton näyttää toteen. Komission olisi ilmoitettava selkeästi ne tiedot, jotka se haluaa saada Kiinan tuottajilta, sekä pidettävä huoli siitä, etteivät vaaditut tiedot ole kohtuuttomia pyynnön tavoitteeseen ja asianomaisten viejien valmiuksiin nähden.

182 Kuten edellä 134 kohdassa on muistutettu, unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisen kauppapolitiikan ja erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia. Tällaista arviointia koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on näin ollen rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (edellä 96 kohdassa mainittu asia Ikea Wholesale, tuomion 40 ja 41 kohta ja yhdistetyt asiat C-191/09 P ja C-200/09 P, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, tuomion 63 kohta).

183 Sama koskee kyseessä olevassa maassa esiintyviä oikeudellisia ja poliittisia tilanteita, joita unionin toimielinten on arvioitava voidakseen määrittää, toimiiko vientiä harjoittava yritys markkinataloudessa ilman merkittävää valtion puuttumista ja voiko se tämän vuoksi saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman (ks. vastaavasti asia T-155/94, Climax Paper v. neuvosto, tuomio 18.9.1996, Kok., s. II-873, 98 kohta; edellä 109 kohdassa mainittu asia Shanghai Teraoka Electronics v. neuvosto, tuomion 49 kohta ja edellä 152 kohdassa mainittu asia Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision v. neuvosto, tuomion 81 kohta).

184 On kuitenkin niin, että vaikka kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden ja erityisesti polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden alalla unionin tuomioistuimet eivät voikaan puuttua unionin viranomaisille kuuluvaan harkintaan, niiden on kuitenkin varmistettava, että toimielimet ovat ottaneet huomioon kaikki asiaankuuluvat seikat ja arvioineet asian käsittelyn perustana olevan aineiston riittävän huolellisesti (ks. vastaavasti asia T-413/03, Shandong Reipu Biochemicals v. neuvosto, tuomio 13.7.2006, Kok., s. II-2243, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

185 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdasta ilmenee lisäksi, että selvitysvelvollisuus on sillä tuottajalla, joka haluaa saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman. Saman asetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa nimittäin säädetään, että edellä b alakohdan mukainen vaatimus on tehtävä kirjallisesti ja sen on sisällettävä riittävästi todisteita siitä, että tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa. Unionin toimielinten ei siten tarvitse osoittaa, ettei tuottaja täytä mainitun aseman saamisen edellytyksiä. Toimielinten on sen sijaan arvioitava, riittävätkö tuottajan toimittamat seikat osoittamaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetettujen edellytysten täyttymisen, ja unionin tuomioistuinten on tarkistettava, ettei tämä arvio ole ilmeisen virheellinen (asia C-249/10, Brosmann Footwear (HK) ym. v. neuvosto, tuomio 2.2.2012, 32 kohta; ks. vastaavasti myös edellä 109 mainittu asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 53 kohta ja edellä 152 kohdassa mainittu asia Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision v. neuvosto, tuomion 83 kohta).

186 Toisin kuin kantaja väittää, toimielimet eivät ole jättäneet todistustaakkaa huomiotta käsiteltävässä asiassa.

187 Aluksi on korostettava, että kantaja viittasi kannekirjelmässään ja istunnossa edellä 184 kohdassa mainittuun oikeuskäytäntöön riitauttamatta kuitenkaan niiden arvioiden oikeellisuutta, jotka toimielimet tekivät riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 28–33 perustelukappaleessa kantajan hakemuksesta saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asema. Kantaja ei myöskään kyseenalaistanut komission riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 37–44 perustelukappaleessa tekemää arviointia seikoista, jotka kantaja otti erityisesti esille 2.3.2010 ja 13.4.2010 päivätyissä kirjeissään osoittaakseen, että se täytti perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetyt edellytykset, eikä väittänyt komission syyllistyneen ilmeiseen arviointivirheeseen tältä osin.

188 Kantaja väittää ensinnäkin asiassa T-498/04, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group vastaan neuvosto, 17.6.2009 annetun tuomion (Kok., s. II-1969, 99 ja 100 kohta) perusteella, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa hakevalle vientiä harjoittavalle tuottajalle kuuluva selvitysvelvollisuus on täytetty, kun kyseinen tuottaja on toimittanut komissiolle useita todisteita, joilla se on pyrkinyt osoittamaan täyttävänsä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa mainitun edellytyksen ja joita komissio oli pyytänyt markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa hakeville tuottajille tarkoitetussa kyselylomakkeessaan sekä jotka komissio oli tarkastanut ilman että niiden oikeellisuutta oli kyseenalaistettu.

189 Kuten edellä 187 on todettu, kantaja ei kuitenkaan väitä, että todisteilla, jotka se toimitti hallinnollisen menettelyn kuluessa markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan hakemuksensa tueksi, se olisi voinut osoittaa täyttävänsä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa mainitun edellytyksen, eikä myöskään riitauta toimielinten todisteista tekemän arvion oikeellisuutta. Kantajan argumentti ei siten voi menestyä.

190 Kantaja väittää toiseksi, että komissio vaati sitä ”osoittamaan, etteivät Kiinan viranomaiset puuttuneet merkittävästi Kiinan teräsmarkkinoihin”, mitä sen oli mahdoton näyttää toteen. Kantaja ei kuitenkaan esitä yhtään todistetta siitä, että toimielimet olisivat esittäneet tällaisen vaatimuksen, jonka neuvosto on sitä paitsi kiistänyt vastineessaan.

191 Kuten neuvosto täysin perustellusti korostaa, kantajan tehtävänä oli osoittaa riittävillä todisteilla se, että se toimi markkinatalousolosuhteissa, sekä erityisesti se, että sen tuotantopanosten kustannukset vastasivat markkina-arvoa.

192 Koska komissio on näyttänyt toteen, että kantaja oli ostanut raaka-aineensa tutkimusajanjakson aikana Kiinan kotimarkkinoilta ja hyötynyt siten keinotekoisen alhaisista ja vääristyneistä teräksen hinnoista kyseisellä jaksolla (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 32 ja 33 perustelukappale) ja että tuotantopanosten kustannukset eivät vastanneet markkina-arvoa, kantajan tehtävänä oli esittää komissiolle nämä toteamukset kumoavat tekijät. Kantajan väitettä ei siten voida hyväksyä.

193 Kun otetaan huomioon, että hyvän hallinnon periaatteen väitettyä loukkaamista koskeva kanneperuste perustuu yksinomaan väitteeseen selvitysvelvollisuutta koskevien periaatteiden laiminlyönnistä, myös tämä kanneperuste on hylättävä.

194 Tästä seuraa, että kolmas kanneperuste sekä kanne kokonaisuudessaan on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

195 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

196 Koska kantaja on hävinnyt asian, se velvoitetaan vastaamaan omista kuluistaan ja korvaamaan sekä neuvoston että Vale Millin (Rochdale) ja Colombo New Scalin oikeudenkäyntikulut.

197 Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston, Vale Mill (Rochdale) Ltd:n ja Colombo New Scal SpA:n oikeudenkäyntikulut.

3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Truchot Martins Ribeiro Popescu

Julistettiin Luxemburgissa 18 päivänä syyskuuta 2012.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt ... 2

WTO:n oikeus ... 2

Unionin oikeus ... 4

Asian tausta ... 8

Riidanalainen asetus ... 10

Menettely ja asianosaisten vaatimukset ... 11

Oikeudellinen arviointi ... 12

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 5 artiklan 9 kohdan, 9 artiklan 3–6 kohdan sekä 17 artiklan rikkomista, koska menettelyn aloittaminen ei voi koskea yhtä yritystä erikseen, vaan sen on koskettava yhtä tai useampaa maata ja kaikkia niihin sijoittautuneita tuottajia. ... 12

Kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee perusasetuksen 5 artiklan 9 kohdan rikkomista, luettuna yhdessä perusasetuksen 17 artiklan ja tulkittuna yhdenmukaisesti WTO:n oikeuden kanssa ... 12

Kanneperusteen toinen osa, joka koskee perusasetuksen 9 artiklan 4–6 kohdan rikkomista, tulkittuna yhdenmukaisesti WTO:n oikeuden kanssa ... 16

Ensimmäisen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan rikkomista ... 17

– Alustavat huomautukset ... 17

– Ensisijaisesti esitetty argumentti, jonka mukaan perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa toimielimet velvoitetaan saman asetuksen 11 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi tarkistamaan sellaisten tuottajien nollatullit, joiden polkumyyntimarginaali on vähimmäistasoa ... 18

– Toissijaisesti esitetty argumentti, jonka mukaan komissio olisi tosiasiassa tarkastellut uudelleen kantajan nollatullia perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan vastaisesti sellaisena kuin se on tulkittuna WTO:n valituselimen raportin mukaisesti ... 20

Toinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5 kohdan rikkomista, koska polkumyyntitullit on määrätty kantajalle ilman, että unionin teollisuudelle on osoitettu aiheutuneen vahinkoa tutkimusajanjakson aikana ... 22

Kolmas kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen alakohdan rikkomista, koska päätös olla myöntämättä kantajalle markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa on tehty sen perusteella, mitä komissio tiesi hylkäämisen vaikutuksista kantajan polkumyyntimarginaaliin, sekä todistustaakkaa sääntelevien periaatteiden sekä hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista ... 25

Kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa, jossa väitetään, että päätös olla myöntämättä kantajalle markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa on tehty sen perusteella, mitä komissio tiesi hylkäämisen vaikutuksista kantajan polkumyyntimarginaaliin, ja että tämä rikkoo perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toista alakohtaa ... 25

Kolmannen kanneperusteen toinen osa, jossa väitetään, että komission kantajalle asettama todistustaakka se osoittamiseksi, että tämä toimii markkinataloudessa, on kohtuuton ja loukkaa unionin oikeuden yleisiä periaatteita ... 30

Oikeudenkäyntikulut 32